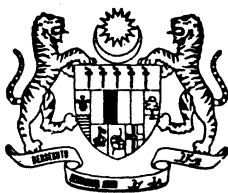

Jilid 1
Bil. 7

Hari Rabu
3hb Mach, 1971

PENYATA RASMI

OFFICIAL REPORT

DEWAN RA'AYAT

House of Representatives

PARLIMEN KETIGA

Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN PERTAMA

First Session

KANDONGAN-NYA

WAKTU MESHUARAT DAN URUSAN YANG DI-BEBASKAN DARIPADA
PERATORAN MESHUARAT (Usul) [Ruangan 493]

RANG UNDANG²:

Rang Undang² (Pindaan) Perlembagaan [Ruangan 494]

Rang Undang² (Pindaan) (No. 2) Perlembagaan [Ruangan 551]

DEWAN RA'AYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG PERTAMA

Hari Rabu, 3hb Mach, 1971

Meshuarat di-mulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADHIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, DATO' CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, S.P.M.P., J.P., Dato' Bendahara Perak.
- Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan, Y.A.B. TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATO' HUSSEIN, S.M.N. (Pekan).
- „ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, Y.A.B. TUN DR ISMAIL BIN DATO' HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timor).
- Yang Berhormat Menteri Kewangan, Y.A.B. TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).
- „ Menteri Kerja Raya, Pos dan Talikom, Y.A.B. TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungei Siput).
- „ Menteri Kesihatan, Yang Berbahagia TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N. (Pontian Utara).
- „ Menteri Perdagangan dan Perusahaan, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).
- „ Menteri bagi Hal Ehwal Sarawak, Yang Berbahagia TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Buruh, Yang Berbahagia TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., P.J.K. (Klang).
- „ Menteri Pertanian dan Tanah, Yang Berbahagia TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M. (Kuala Kangsar).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Pengangkutan, DATO' HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Ta' Berpotfolio, TUAN LEE SIOK YEW, A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' HAMZAH BIN DATO' ABU SAMAH, D.S.R., S.M.K. (Raub).
- „ Menteri Kebajikan Masharakat, Yang Berbahagia TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ Menteri Pelajaran, TUAN HUSSEIN BIN DATO' ONN (Johor Bahru Timor).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATO' ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).

Yang Berhormat Menteri Muda Jabatan Perdana Menteri, TUAN ABDUL TAIB BIN MAHMUD (Samarahan).

- „ Menteri Muda Kewangan, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD (Pontian Selatan).
- „ Menteri Muda Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATO' ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Menteri Muda Buroh, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).
- „ Menteri Muda Pertahanan, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDEEN BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).
- „ Menteri Muda Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pengangkutan, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT (Johor Bahru Barat).
- „ NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- „ DATO' DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- „ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).
- „ Y.T.M. TUNKU ABDUL RAHMAN PUTRA AL-HAJ, K.O.M., C.H., D.M.N. (Kuala Kedah).
- „ DATO' ABDUL RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ TUAN HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSSIN (Lipis).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).
- „ TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.J.K. (Hilir Perak).

Yang Berbahagia TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., S.P.M.K., S.J.M.K., P.M.N. (Ulu Kelantan).

Yang Berhormat PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).

- „ TUAN AJAD BIN O. T. OYONG (Labuk-Sugut).
- „ DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- „ TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., A.M.N., J.P. (Sungei Patani).
- „ DATO' PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).

Yang Berhormat TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).

- „ TUAN AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- „ TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K. (Bentong).
- „ TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- „ TUAN CHEN KO MING, P.B.S., A.M.N. (Sarikei).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timor).
- „ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).

Yang Berbahagia TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).

- „ TAN SRI KHAW KAI BOH, P.M.N., P.J.K. (Ulu Selangor).

Yang Berhormat TUAN KHOO PENG LOONG, O.B.E. (Bandar Sibul).

- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI IDRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ TUAN PETER LO SU YIN (Sandakan).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ DATO' HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).

Yang Berhormat TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
 „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
 „ DATO' MOHAMMAD SAID BIN KERUAK (Kota Belud).
 „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATO' PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
 „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
 „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
 „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
 „ DATO' ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
 „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
 „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL (Perlis Selatan).
 „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
 „ TUAN MUSA BIN HITAM (Segamat Utara).
 „ DATO' HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., A.M.N., J.P. (Sabak Bernam).

Yang Amat Berbahagia TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).

Yang Berhormat TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
 „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Luboh Antu).
 „ DATO' SYED NASIR BIN ISMAIL, J.M.N., P.I.S. (Muar Dalam).
 „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
 „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, P.J.K. (Kuala Selangor).
 „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
 „ DATO' PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
 „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
 „ TUAN RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).
 „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
 „ TUAN SEAH TENG NGIAB, P.I.S., S.M.J. (Muar Pantai).
 „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
 „ DATO' S. P. SEENIVASAGAM, D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
 „ TUAN THOMAS GABRIEL SELVARAJ (Pulau Pinang Selatan).
 „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
 „ TUAN SINYIUM ANAK MUTIT (Bau Lundu).
 „ TUAN SOH AH TECK (Batu Pahat).
 „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
 „ TUAN SULAIMAN BIN BULON (Bagan Datoh).
 „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
 „ DR SULAIMAN BIN MOHAMED ATTAS, J.P., P.J.K. (Rembau-Tampin).
 „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
 „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
 „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PETRA (Kimanis).
 „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim Bandar Bharu).
 „ TUAN TAJUDIN BIN ALI, P.J.K. (Larut Utara).
 „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).

Yang Berhormat TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
 „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
 „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
 „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
 „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
 „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
 „ TUAN V. VEERAPPAN (Seberang Selatan).
 „ DATO' JAMES WONG KIM MIN (Miri-Subis).
 „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
 „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
 „ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).
 „ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).

YANG TIDAK HADHIR:

Yang Berhormat TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG HADHIR BERSAMA:

Yang Berhormat Peguam Negara, Yang Berbahagia TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., P.J.K. (Di-lantek).
 „ Menteri Dengan Tugas² Khas dan Penerangan, Yang Berbahagia TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Di-lantek).

DO'A

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat*)

WAKTU MESHUARAT DAN URUSAN YANG DI-BEBASKAN DARIPADA PERATORAN MESHUARAT

(Usul)

Timbalan Perdana Menteri (Tun Dr Ismail):
 Tuan Yang di-Pertua, saya menchadangkan ia-itu:

Bahawa walau apa pun ketetapan yang dibuat oleh Dewan ini pada hari Selasa, 23hb Februari, 1971. Persidangan Dewan ini hendak-lah di-teruskan sa-hingga selesai pertimbangan atas semua Urusan yang di-bentangkan dalam Atoran Urusan Meshuarat untuk hari ini. Dan sa-baik sahaja sa-lepas itu Dewan ini hendak-lah di-tang-gohkan hingga pukul 2.30 petang hari Selasa, 9hb Mach, 1971.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin):
 Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Di-putuskan,

Bahawa walau apa pun ketetapan yang dibuat oleh Dewan ini pada hari Selasa, 23hb Februari, 1971. Persidangan Dewan ini hendak-lah di-teruskan sa-hingga selesai pertimbangan atas semua Urusan yang di-bentangkan dalam Atoran Urusan Meshuarat untuk hari ini. Dan sa-baik sahaja sa-lepas itu Dewan ini hendak-lah di-tang-gohkan hingga pukul 2.30 petang hari Selasa, 9hb Mach, 1971.

RANG UNDANG²

RANG UNDANG² (PINDAAN) PERLEMBAGAAN

Bachaaan Kali Yang Kedua

Atoran Urusan Meshuarat di-bachakan bagi menyambong sa-mula Perbahathan yang di-tang-gohkan atas masaaalah, "Bahawa Rang Undang² ini di-bachakan kali yang kedua sekarang" (2hb Mach, 1971).

Tuan Yang di-Pertua: Sa-belum di-mulakan perbahathan, saya suka hendak memberi tahu kepada persidangan, perbahathan ini patut di-habiskan pada pukul 4.30 hari ini, sa-lepas itu pehak Menteri akan menjawab, patut-lah di-habiskan, sebab sudah panjang sangat dan tidak ada apa² lagi hendak di-bahathkan. Sekarang kita mulakan perbahathan.

Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid (Batu Pahat Dalam): Yang Berhormat Dato' Yang di-Pertua, saya mengambil kesempatan untuk menguchapkan sa-tinggi² tahniah kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bagi pehak Kerajaan yang telah membentangkan Akta (Pindaan) Perlembagaan di-dalam Dewan yang mulia ini. Saya ada-lah memberikan sa-penoh² sokongan supaya Perlembagaan ini yang akan di-kanonkan di-dalam Perlembagaan Article 153 mengenai Hak Istimewa Orang Melayu, pindaan Bahasa Kebangsaan tidak lagi boleh di-onkit² dan boleh di-jadikan issue yang boleh memarakkan api permusohan antara kaum yang tinggal di-negeri ini. Kalau sa-lagi Hak Istimewa Orang Melayu, atau bumi-putra di-onkit² serta di-jadikan modal besar oleh pehak Pembangkang, maka sa-lagi itu-lah akan berlaku kekacauan di-negeri ini.

Peristiwa 13 Mei meninggalkan kesan dan memberi pelajaran yang pahit kepada semua ra'ayat Malaysia ini dan mengaku negeri ini kepunyaan mereka. Peristiwa ini juga merupakan satu persimpangan jalan memerlukan persiapan dan persediaan baharu sa-bagai semua ra'ayat Malaysia ini yang mahu mengambil simpang yang betul keadaan keharmonian yang kita ingini. Pindaan Perlembagaan ini merupakan satu langkah untuk menarek dan mengarah semua ra'ayat Malaysia ka-arrah yang harmoni dan saksama. Di-dalam lain² perkataan Akta Undang² baharu dan Akta (Pindaan) Perlembagaan membentok dan memimpin ra'ayat ka-jalan yang benar—tujuan yang sah. Jaminan dan usaha yang saya sebutkan di-atas amat-lah perlu dan penting di-dalam kontek negara kita sekarang. Kita semua sedar bahawa sistem demokrasi yang kita laksanakan ada-lah satu sistem yang kita telah terima daripada negara barat untuk perlaksanaan yang saksama dan berfaedah. Harus kita persesuaian prinsip² demokrasi ini kepada kehendak² dan keadaan negara kita sendiri.

Pindaan Perlembagaan ini ada-lah merupakan satu usaha untuk memenohi tujuan ini

hanya kapada saya pindaan Perlembagaan ini menunjukkan daya dan kemampuan kita semua untuk mengubah dan menyesuaikan satu² prinsip di-dalam kontek keadaan yang sering berubah dan bertukar².

Kita semua sedar bahawa perubahan dan pergolakan sering berlaku bukan sahaja negeri kita bahkan negeri² yang lebeh maju. Jadi kalau masharakat kita berubah dan bergolak yang kita telah di-pileh oleh masharakat harus menunjukkan kemampuan dan menganalisa dan menerima perubahan dan pergolakan ini sa-bagai satu kenyataan. Apa yang lebeh penting ia-lah sa-bagai kita di-Dewan ini untuk mengadakan alatan² yang sesuai untuk memenohi kenyataan dengan tujuan mewujudkan keselamatan dan kesejahteraan negara kita.

Yang Berhormat Dato' Yang di-Pertua, ada-lah menjadi tujuan dan matlamat Kerajaan di-dalam mengemukakan Pindaan Perlembagaan ini sa-mata² hanya untuk menjadi keselamatan negara kita. Kemampuan Kerajaan Perikatan untuk mengembalikan keamanan pada negara kita ini sa-lepas 13 Mei sa-memang telah terbukti. Kita berada di-sa'at Dewan yang mulia ini sa-mata² kerana kejayaan dan kemampuan Kerajaan Perikatan mengembalikan kepercayaan dan saling mengerti kepada ra'ayat, atas bukti² ini-lah saya tidak ragu² lagi bahawa Pindaan Perlembagaan ini akan terus-menerus mengekalkan dan mengabadikan keamanan dan kesejahteraan yang telah di-chapai sa-takat ini. Bahkan Perlembagaan ini akan terus-menerus menambah dan melebuhkan lagi keamanan yang kita ada sekarang ini. Ini ada-lah kerana di-dalam rangka pindaan Perlembagaan ini Kerajaan Perikatan telah meneliti dan mengawasi segala aspek² kehidupan ra'ayat yang berbilang bangsa. Ini berma'ana kemampuan pindaan Perlembagaan ini menchapai tujuan tidak harus kita ragu²kan lagi.

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, dari segi pelajaran dan ekonomi negara kita tahu dan sedar bahawa jurang di-antara dua kaum yang besar di-negara ini maseh lagi ternyata dan telah menjadi tujuan dan matlamat kepada Kerajaan sejak mula² lagi untuk menghapuskan jurang ini, pindaan Perlembagaan ini merupakan salah satu alat untuk melaksanakan tujuan memupok sa-buah negara Malaysia yang berpadu. Kedudukan keistimewaan orang Melayu harus di-kekalkan di-dalam Perlembagaan telah

ma'alum kita bukan sahaja hasrat Kerajaan untuk meninggikan kemajuan ekonomi dan sosial orang Melayu yang maseh lagi ketinggalan di-belakang, tetapi juga untuk mengembangkan kedudukan ekonomi negara seluruhnya termasuk antara kaum yang berbilang bangsa. Hanya apabila tiap² ra'ayat sudah merasai ia benar² dapat mengechap nikmat kehidupan yang sama rata dari segi undang², dari segi sosial, dari segi ekonomi, baharulah mereka akan kuat dan dapat hidup aman mengikut prinsip demokrasi. Jadi dengan tindakan Kerajaan memberi kelebehan kepada orang Melayu bukan-nya satu perbuatan tidak adil, tetapi ada-lah satu langkah yang perlu dan mendapat sokongan dari semua 'am-nya.

Kita mesti ingat bahawa kaum yang terbesar bilangan-nya di-negara ini ada-lah kaum Melayu, juga kaum yang maseh ramai hidup melarat ada-lah kaum Melayu. Andainya kata kita tidak memberi mereka peluang keistimewaan untuk mengejar kemajuan² tentu-lah satu masa kelak mereka ini akan merasai tidak puas hati, chemburu, hasat dan menderita, akhir-nya keperchayaan mereka terhadap Kerajaan akan terus pudar dan hilang. Mereka akan meletakkan sa-penoh² kesalahan kepada pihak Kerajaan, maka dan mungkin oleh sebab mereka merasai diri mereka terlalu di-tindas, ada kemungkinan akan terchetus satu lagi pemberontakan yang paling tidak di-ingini oleh kita. Saya perchaya apabila hal yang burok ini berlaku imej negara kita di-masa² negara yang lain akan terus merusut dan semua ra'ayat akan hidup sengsara. Jadi-nya untuk menjauhkan perkara yang tidak di-ingini ini kita perlu bertindak dari sekarang, kita harus memberi kepuasan kepada semua ra'ayat di-dalam negeri ini, demi kepentingan kita bersama dan ra'ayat yang harus di-jamin ada-lah orang Melayu. Di-sini kita semua perlu memberi sokongan kepada pihak Kerajaan. Kita juga sedar bahawa di-kalangan ra'ayat Malaysia sekarang sering terdapat anasir² yang tidak di-ingini yang bertujuan sa-mata² untuk memechah-belahkan kaum² di-negara ini, di-mana-lah akan timbul keamanan dan kesejahteraan jika ra'ayat terus berpechah-belah akibat dari perbuatan yang keji dan tidak bertanggung-jawab.

Oleh hal yang demikian pindaan Perlembagaan ini sa-mata² bertujuan menyekat perbuatan² keji dan tidak bertanggung-jawab tadi supaya negara dan bangsa dapat menuju ka-matlamat yang semua kita ingini telah

menjadi idaman kepada seluroh ra'ayat yang mahukan keamanan.

Di-atas pindaan ini, Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, kita telah dapati pada gulongan² ra'ayat yang setia kepada negara sudah tentu memberikan sokongan yang mana pindaan Perlembagaan ini telah dirangka dan di-susun ka-arrah tujuan untuk memelihara keamanan dan kesejahteraan yang sedia ada dan juga yang akan di-kechap oleh kita di-masa yang akan datang.

Saya menguchapkan sa-tinggi² tahniah kepada pihak Parti Pembangkang ia-itu kepada PAS, SNAP dan Gerakan yang telah memberikan sokongan kepada pindaan Perlembagaan ini dan berasa hairan kepada parti² yang lain ia-itu seperti D.A.P. dan P.P.P. yang tidak dapat memberikan persetujuan mereka, wal-hal mereka sedar akan kebaikan Perlembagaan ini yang dibentangkan dengan terang dan jelas akan hasrat baik dan jujur Kerajaan untuk menjaga keamanan negeri ini.

Kalau Parti Pembangkang maseh tidak dapat membayangkan hal ini, saya rasa, ada-lah satu perkara yang di-buat² sahaja. Kalau mereka bersifat bagini sa-lama²-nya, mengikut sentimen dan perasaan suatu apa pun tidak akan terchapai di-dalam persidangan kita ini, tetapi kita mesti-lah ingat, kita bukan berjuang untuk kepentingan parti, kita berjuang di-sini ada-lah sa-mata² untuk kebahagiaan ra'ayat. Sa-genap gulongan ra'ayat memerlukan keamanan yang akan lahir dari Perlembagaan ini hanya boleh di-kechap apabila semua parti² menganalisa dari sudut yang tidak begitu lojik dan bukan sa-mata² mengikut emosi, perasaan hendak menang sahaja. Saya berharap kepada Parti Pembangkang yang belum memberikan persetujuan-nya supaya bersama²-lah kita pada kali ini kerana tidak ada mana² parti yang berjuang pada hari ini untuk merugikan ra'ayat, tetapi hanya untuk kebaikan ra'ayat sa-penoh²-nya, maka dengan ini saya berharap-lah kepada pihak² parti yang tidak memberikan persetujuan akan memberikan persetujuan-nya kalau sa-kira-nya mereka tidak mahu memberikan persetujuan sa-kira-nya berlaku apa² di-dalam negara kita, maka kita tidak ragu² dan segan² mengatakan kekachauan dalam negeri ini ada-lah terletak kepada parti yang tidak memberi sokongan kepada pindaan Perlembagaan yang telah dibentangkan di-Dewan Ra'ayat pada hari ini. Sekian, terima kaseh.

Dr Chen Man Hin (Seremban Timor): Tuan Yang di-Pertua, di-Pertabalan di-Raja, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan keyakinan-nya yang pemerentahan Duli Yang Maha Mulia untuk lima tahun yang akan datang akan membawa keamanan, kemajuan dan kemewahan dan memberi penghidupan yang lebih berma'ana lagi. Saya dan rakan² serta Ahli² Yang Berhormat bukan sahaja ingin melihat Malaysia maju, aman dan bersatu padu, bukan sahaja untuk lima tahun yang akan datang malahan untuk 10 atau 15 tahun atau untuk sa-lama²-nya.

Untuk menchapai objective ini ada-lah mustahak langkah² yang betul di-ambil untuk memenohi harapan dan kehendak² ra'ayat.

Sa-bagai pereka undang² kita mesti-lah meluluskan undang² yang adil dan saksama serta mengingatkan kepentingan semua ra'ayat di-negara ini, sama ada orang² Melayu, China, India dan Kadazan atau kaum² yang lain yang kechil. Dengan mengingati mustahak-nya kita memajukan semua ra'ayat ka-satu negara yang tegoh untuk ekonomi yang dinamik dan progressive, kita akan menyemak Bill (Pindaan) Perlembagaan ini bukan dengan pandangan yang di-bahagi²kan, tetapi sa-bagai sa-orang Malaysian yang setia kapada negara.

Di-sini, Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin berchakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua: Sudah elok berchakap dalam bahasa kebangsaan, boleh teruskan!

Dr Chen Man Hin: Saya akan chuba.

Tuan Yang di-Pertua: Tetapi jangan panjang!

Dr Chen Man Hin: (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, we have arrived at the watershed of Malaysian history and it is crucial that the Bill be viewed from a position transcending above politics and above all personal considerations. The Honourable Deputy Prime Minister while in London in May 1970 said that the entrenchment of certain clauses in the Constitution would isolate, I quote "would isolate the contentious racial points from the politics of this multi-racial, multi-party country". And the contentious issues centre around the demands of the young Malays who want economic justice and equality, and the demands of young non-Malays who want political equality and equal economic opportunities but who are prepared

to accept the special economic provision for the Malays in so far as these do not affect their legitimate rights. The crucial question on everybody's lips today is whether this entrenchment of the contentious issues would defuse and solve these issues and therefore whether the Amendment Bill will unite or divide the nation.

After May the 13th Parliament was suspended. With the suspension of democracy there was practically no dialogue between the Government and the governed. Numerous orders and decrees came down which caused heartaches and an exodus of skilled and talented people from the country. The work permit exercise is a case in point. Many estate workers who had given the best part of their lives to the country left and sailed away because they were not wanted. An extremist policy was adopted towards education, resulting in dismay and consternation throughout the country. Parents were stupefied and indignant but because of the ban on politics no dissents, no protests could be made. A brain-drain began. Extremist postures and tampering with the education system had triggered off this brain-drain of skilled, trained and talented people. This sort of brain-drain will be detrimental, if you want to implement the new economic policy which the Honourable Prime Minister has so often been telling the people. If this Bill is approved by this House there will again be no dialogue on the vital issues affecting the nation, affecting its unity and its progress. This Bill will debar dialogue on the contentious issues in Parliament. Without dialogue the issues are hardly likely to vaporise and disappear. Removing these issues from the body politic means that controversy will continue at an underground level. This is an unpleasant prospect and implies a host of unpleasant possibilities. The dissatisfactions and discontent will ferment and grow to unmanageable proportions leading to disunity and disharmony. Neither will the Bill be likely to achieve the political stability so essential to peaceful economic progress. Pushing these issues away from Parliament, away from civilised dialogue and away from this hallowed Chamber will mean that discussion will continue at street corners, coffee shops and market places. There will be any number of champions to take up the controversial issues. Where will then be the political stability so vital for economic progress?

Malaysia is a multi-racial nation and invariably issues will rise concerning education, privileges and economics of day-to-day living and culture. These are practical problems, alive and real. Muzzling Honourable Members of this House will make it difficult to fulfil their roles as the people's representatives. They have been put here to discuss their needs and their wants and not to be living but dumb and de-articulate statues. The Opposition was effectively silenced during the past twenty-one months and this Bill will continue to silence the democratic Opposition on important and vital issues. There was apparent calm during the months of rule by decree, I agree, but it is perhaps pertinent to recall a Malay proverb "Ayer tenang jangan sangka tiada buaya." There are forces of violence waiting to fill the vacuum caused by an ineffective Opposition. The Opposition will be rendered ineffective if they cannot voice the needs and aspirations of the people who will turn to a champion who can claim to take up their grievances. Communist activity along the border is a testimony that these forces are around and they will be more than delighted to see the democratic Opposition rendered irrelevant and stymied and what about the future? I have no crystal ball to gaze into and show you exactly the shape of things to come, but a political analysis of the situation in the country and South East Asia can indicate the likely possibilities.

We are at the watershed of history. We are standing on the brink of a precipice. Let us look beyond and see what lies in store ahead. Over to the North, in Vietnam, Cambodia and Laos, the storm clouds hang heavy. Innumerable lives have been lost and there is untold human suffering. The wars of liberation have embroiled the Americans deeper into the morass. They have announced their intention to withdraw and hope against hope that their Vietnamisation plans would withstand the onslaught of the Liberation Front fighters. In North East Thailand these liberation fighters have a strong hold. On the Malaysian-Thai Border, Chin Peng and his men are waiting and biding their time. Will the storm clouds and fires of liberation wars spread downwards and engulf the Malay Peninsula? Can Malaysia isolate herself from these fires? To avoid being involved, Malaysia must develop a force against these wars, a 'force field' a force against these wars to protect the country from being engulfed.

She must win the hearts and minds of the people against the communists and the liberation fighters. A disunited people and poverty-stricken countryside will be fertile ground for their type of propaganda and relatively easy for a liberation war to begin. The race, Mr Speaker, Sir, is on in the struggle to win the hearts and the minds of the people.

The Amendment Bill, if passed, will put the advocates of law and order at a serious disadvantage. The controversial Bill will further polarise the people and strain inter-racial harmony to the utmost. It will seriously undermine the united and total effort necessary to build a strong economy and raise the living standards of the have-nots in the country side and in urban areas. Let everyone pause and think at this hour of the nation's history. There are two things that we must do if we are to save this nation from a national disaster like being involved in a war of liberation. If that happens, if the war happens, we are all losers: not only the Members of the Opposition but the Honourable Members of the Government as well. If it is considered that the controversial issues cannot be debated publicly, let us therefore discuss these in Parliament. The sessions could be held in camera and with due respect to both the people and members of the Press, the gallery could be cleared of non-participants because we all agree that up to now the conduct and speeches of Members have by and large been restrained. Standing Orders can be amended to ensure strict observance of rules specially formulated for the discussion of the so-called sensitive issues. There is no necessity for a National Unity Council to assume the role of what Parliament is meant for. We are the Parliament and the people have elected us for the specific purpose of articulating their aspirations, their hopes and their grievances. Parliament is supreme, not the National Unity Council.

The other pre-requisite to win the hearts and minds of the people is to uplift the standards of living of the have-nots and provide them with job opportunities. This is a gigantic and monumental task demanding the energy, the sacrifice and dedication of a united people and also the vital element of scientific and technological know-how. To give an example of the manpower requirements, not just in terms of numbers but of

quality and skills, let us take, for example, the people on the East Coast who are by and large poor, for the majority are have-nots. In the case of Pahang, Kelantan, Trengganu, these States are separated from the West Coast by a central range of mountains. Communications are poor and inadequate. Where are the ports to serve these areas? Without adequate and good communications, the vast potential of these States will be left untapped and their people will by and large be affected and will remain poor. On floods, every year, and at least once a year, Kelantan and Pahang are bedevilled by floods, causing loss of lives and untold damage to property; acres and acres of padi are wiped out and livestock washed away by the thousands. The poor there will become poorer. There must be an attempt to control these floods; the power and potential of Sungei Pahang and Sungei Kelantan should be controlled to prevent these floods and the waters diverted into irrigation canals for the padi fields. Water must be used to serve man and not man to be its slave. And there again, there is a paradox in Pahang in the East Coast where land hunger is prevalent, existent, and yet there are thousands and thousands of uncultivated acres of land. Mr Speaker, Sir, to build the roads, the ports, to control the floods and to utilise the land, farmers and workers are required. But just as important, the East Coast States require road engineers, hydrographers, hydrologists, marine engineers, geophysicists, geochemists, biologists, agrologists, agrobiologists and the whole range of scientists and technologists. To bring a decent living for the have-nots does not require extreme racialist postures. It demands sustained and qualitative hard work. It requires all the scientists and technologists there are in this country to transform and modernise the countryside. Some scientists may be imported to help, I agree, but by and large, the success or failure will depend on us Malaysians and whether our education system is geared to meet these needs, these demands to modernise the countryside and bring a better and more human life to the rural people. Do not drive away our skilled and talented people by racial policies and extreme utterances. It works against the interests of the nation and the have-nots. Do not allow the extremists to tamper with the education system. If we are to produce the doctors, the engineers, the technicians, technologists and scientists, the

education system must be modernised. We are all prepared to accept the national language as the medium of instruction, but we must also use, I quote, "the language that will take us to the moon", as the Honourable Member for Kuala Kedah and former Prime Minister said in a message to the nation. This country must have a modern education system if there is a genuine attempt to help the poor and have-nots, whether urban or rural. A modernised rural school system will set a firm base of the pyramid on which Malay youths can become engineers, scientists, doctors and technologists. Therefore, Mr Speaker, Sir, this then is the challenging task that we must accept and put in unlimited sacrifice, energy and time to achieve a more just and equal society. It demands the unremitting efforts of all Malaysians whether on the Government or Opposition Benches. If we can—and I believe we can—really uplift appreciably the standard of living of the poor in the rural and urban areas, then we shall have laid down one of the main pillars for national unity and harmony. The D.A.P. in the national interest is prepared to extend its hand of co-operation to the Government in a modernisation programme for the countryside, and in any constructive project aimed at elevating the lot of the have-nots.

The other pillar for ensuring national unity and peace is the guarantee of political equality for all Malaysians irrespective of race or religion. The cultures of the different races must be respected and given the democratic right to exist and expand without any attempts of threats to de-culturalise the different communities. We therefore call upon this House to continue to allow Parliament to discuss and come to a working solution in regard to the sensitive issues. This Amendment Bill will not solve the contentious issues. Keeping the issues under the carpet will not cause the issues to disappear or vaporise. The only way to defuse, to provide a solution for the so-called sensitive issues is through discussion or debate in Parliament, if necessary in closed sessions. My party and I will vote against the Constitution (Amendment) Bill, Mr Speaker, Sir, because we believe that the contentious issues will multiply in terrifying proportions if there is an absence of dialogue and therefore the Bill will prove to be divisive instead of promoting national unity. Charges have been made . . . . .

Tuan Yang di-Pertua: May I point out to the Honourable Member, you don't have to explain why you vote against. So be brief in your speech.

Dr Chen Man Hin: Yes, Sir. I would like to get your permission to reply to some charges made against us.

Tuan Yang di-Pertua: There is no time.

Dr Chen Man Hin: Yes, Sir, just this last paragraph. Our arguments are frank and sincere and I do not think that any sober Parliamentarian will consider these arguments as subversive or treasonable. We are Malaysians having the welfare of the nation at heart and our sole objective is to ensure that Malaysia becomes a viable and progressive nation. All of us share a common destiny. If we succeed we reap the harvest together, but if we fail, if Malaysia fails, then all of us, whether on the Government or Opposition Benches, will go down together. Thank you.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon keizinan berucap di-Dewan ini di-dalam bahasa Inggeris, oleh kerana saya berasal dari Malaysia Timor. Saya hendak memestikan bahawa ucapan saya tidak di-salah fahamkan oleh rakan saya dari Malaysia Timor dan salah di-terjemahkan. Saya akan berucap dengan ringkas-nya oleh sebab kebanyakan daripada perkara² ini telah di-liputi oleh Ahli² Yang Berhormat yang terdahulu daripada saya.

Mr Speaker, Sir, it would appear to me from the debate in the House on the Constitutional (Amendment) Bill over the past few days that Honourable Members are more concerned with the amendment which restricts the freedom of speech of Honourable Members in the House than to the amendments of Articles 152, 153, 159 and 161A of the Constitution or to the entrenchment of the provisions relating to Citizenship in Part III of the Constitution or of Articles 63, 72, 152 and Clause (5) of Article 159 of the Constitution. The proposed entrenchment of these Parts of the Constitution requires that any amendments to these Articles will not only require a two-thirds majority in the House but also the consent of the Conference of Rulers. The acceptance of these amendments to the provisions contained in these Articles of the Constitution is probably due to the fact that it is realised by Honourable Members that the provisions contained in

these Articles represent the result of protracted negotiations, in the first instance, among the different communities in Malaya, before independence was achieved, and subsequently between the Government of the Federation of Malaya and the representatives of Singapore, Sabah and Sarawak, and the Government of the United Kingdom, when the Federation of Malaysia was formed in 1963 as contained in the London Agreement. However, it is either not known, or if it is known, it is not sufficiently appreciated by the younger generation, that when the independence of Malaya was being considered by the British Government, there was considerable anxiety among the three major communities that comprise the people of Malaya, about their future after independence. For this reason, considerable discussion and negotiation between the leaders of the Malay, Chinese and Indian Communities and the British Government were necessary before independence could be achieved. As a result of this discussion, agreement was reached in the form of a package deal, whereby, in return for the recognition of the special position of the Malays, the legitimate rights and interests of the other communities were protected by their recognition as citizens of Malaya and the granting of citizenship to the other communities is laid down in Part III of the Constitution. By this agreement it was hoped that all communities in Malaya will feel secure in the future after independence.

Similarly, Sir, when the Federation of Malaysia was proposed, there was considerable uneasiness on the part of the people of the two Borneo States. The party to which I belong, the Sarawak United Peoples Party, having a fairly representative membership of the people of Sarawak, was very perturbed at this proposal, and at that time had expressed considerable doubt as to the wisdom of the move before the people of Sarawak were ready or able to look after themselves. We in Sarawak are an even more multi-racial and complex society, and we had at that time seen the stresses and strains of communal politics in Malaysia and did not wish to be dragged into the turmoil of racial strife which we foresaw might happen. The non-Malay natives of Sarawak who have lived in peace and harmony with their Malay and Chinese brethren of Sarawak were scared of being swamped and dominated by the more advanced and more aggressive Malays

and Chinese in Malaya and Singapore. Hence, we in the SUPP took the stand that while accepting the concept of Malaysia, we sought to achieve independence before Malaysia. This was interpreted, quite wrongly, as our being anti-Malaysia. In fact, Sir, if we were anti-Malaysia, the SUPP would not be today in the Sarawak Coalition Government, and I would not be here today on this side of the House as a Minister in the Federal Government. The opposition voiced by us and also by many others in the two Borneo States led to considerable discussion, and the Malaysia Consultative Committee was set up to discuss the proposal. As proof of our willingness to consider the proposal, I participated fully in the discussion in the Malaysia Consultative Committee which comprised representatives of all the territories concerned. As a result of this discussion, proposals were put up, and although these proposals did not go all the way to meet our wishes, these proposals formed the basis of the Inter-Governmental Committee or I.G.C. Report, and was embodied in the London Agreement, which represented a fair compromise acceptable to a majority of those who took part in the discussion.

I would like to draw Honourable Members' attention to one particular safeguard accorded to the people of the two Borneo States. This is the control by the State over immigration which was given to allay the fears, that I have stated, of the non-Malay natives of being swamped by immigrants from other more advanced and populated States. Many West Malaysians have found this control rather trying, but it must be pointed out that without this safeguard the fears of the non-Malay natives could not be allayed, and Malaysia would not have been formed. The implementation of this safeguard has, in the course of years, been liberalised administratively. Any attempt, however, to remove this would be considered a sensitive issue and would give rise to the same result as the questioning of the special position of the Malays. It is for this and for other reasons that the London Agreement is therefore now held by the people of the two Borneo States in East Malaysia as their safeguard in the Constitution, and any change or question raised as to the propriety of this special provision in the Constitution would raise a sense of insecurity and fear in the minds of the people of the two States. It is, therefore,

important, Sir, that we set the minds of the people of East Malaysia, and particularly the people of Sarawak, for whom I speak, at ease, that the proposed amendments in no way infringe on the London Agreement, but, as my friend, the Honourable Member for Payang, the Chief Minister of Sarawak, has so eloquently explained in his speech the other day, raise the status of the natives of Sarawak to the same as that of the Malays in West Malaysia.

The questioning of the provisions in the Constitution that protect the special position of the Malays and the legitimate rights and interests of the other communities in the course of campaigning in the last election in West Malaysia, has created a sense of insecurity in all communities; and as far as the Malays are concerned, this fear was perhaps heightened by the success gained by some Opposition parties at the expense of the component parties in the Alliance. There is no doubt that further exploitation of these issues could further aggravate the situation and if unchecked, could lead to racial polarisation and conflict. In the interests of the nation, therefore, it is wise that such issues should be removed from the field of party politics.

Honourable Members in the Opposition Benches have expressed much concern on the fact that after the passing of this Constitutional Amendment Bill, freedom of speech in this House will be restricted because certain specified subjects which are regarded as sensitive issues may not be discussed even in this House. These Honourable Members therefore say, because of these restrictions, Parliamentary democracy in this House would be stifled, and a few would even want us to believe that it will soon be dead. In my view, Mr Speaker, Sir, this is a gross exaggeration. Let us not lose our sense of proportion or let our views be clouded by emotion. As my colleague the Honourable Member for Padawan has pointed out the other day in his speech, the fact that so much heat has been generated and so much emotion aroused in the debate on the Bill, shows the need for some curb on Honourable Members' freedom of speech.

Sitting here, Sir, in the sanctum of the House, we are apt to forget what the average man in the street thinks. If we take a look at the other side of the coin, Sir, don't you think, Sir, that the average citizens would take

a dim view of us when we restrict their freedom of speech by passing the amendment to the Sedition Act, restricting their freedom of speech on subjects regarded as sensitive issues, but preserve our own freedom and full liberty to speak on such matters without fear of bringing on our own heads the penalties which the law that we will pass from time to time, would impose on them. My view is, Sir, that by exercising self-discipline and self-denial on ourselves, and depriving ourselves of the privilege of immunity we would enjoy otherwise, we would set an example to the average citizen.

I think, Sir, we should be pragmatic in our approach in the difficult task of building a multi-racial, multi-lingual, multi-cultural society into one nation. We have to take note of the sensitivity of each of the different communities and reconcile their conflicting interests if we are to succeed. It is wise, in my opinion, to remove such sensitive issues from the field of political controversy.

Finally, I think I should touch on the point which was raised by the Honourable Member for Miri-Subis. He regarded the amendment that sought to put the natives of Sarawak on a par with Malays in West Malaysia as an infringement on the London Agreement. As my colleague, the Honourable Member for Padawan has pointed out, this in no way retracts from the rights of the natives of Sarawak; on the contrary, it rectifies what is perhaps an oversight in the drafting of the Constitution. I do not think that correcting . . . . .

Dato' James Wong Kim Min (Miri-Subis): Mr Speaker, Sir, the Honourable Member, I think is wrong in saying that I was against the natives enjoying more rights in Sarawak. Maybe the natives in Sarawak will enjoy the same rights as the Malays. What I tried to point out in my speech is to make jolly sure that there is no infringement of the London Agreement which is an International Agreement, even in giving this extra "present" to the natives in the Borneo States.

Dato' Ong Kee Hui: Mr Speaker, Sir, I am glad the Honourable Member has put us right on this point, because, Sir, we had thought all along that he was against it. I am glad I managed to give him an opportunity to clarify his stand on this.

As I was saying, I do not think that correcting an anomaly could be regarded as

an infringement on the London Agreement. It would neither be right nor just, Sir, to allow the natives of Sarawak to be in point of law second class Bumiputeras, if we are to allow the present provisions in the Constitution to stand uncorrected. I certainly agree with the Sarawak State Coalition Government in the stand they have taken in requesting that this amendment be made to make the natives of the two Borneo States have the same rights and privileges as the Malays in West Malaysia. As my Honourable colleague has stated, the SUPP Members in this House support the Constitution (Amendment) Bill.

I am also glad, Sir, that the SNAP has now also, through its Secretary-General, the Honourable Member for Saratok, expressed qualified support for the Bill. In doing so, however, he proposed a number of amendments to the Bill on the ground that sensitive issues are, in fact, not sensitive as far as Sarawak is concerned, and also that our Council Negri is an older institution than even this Parliament. It is true that except for the S.C.A. all political parties in Sarawak are non-racial in character—even the Bumiputra has a few Chinese members—but there is nothing to stop politicians appealing to racial sentiments in areas where there is a predominance of one race among the electorate in any area in any future elections, as has in fact occurred in a few instances in the last election. If we exclude Sarawak from the provision of the proposed amendment, what guarantee have we that some unscrupulous, irresponsible politicians in the future will not take advantage to further his cause by playing on racial sensitivities? As a former Member of old standing in the Council Negri, I am proud of its tradition and its record. However, I think, it would be arrogant for us to reserve to the Members of Council Negri full freedom of speech and Parliament has to curb itself. I would therefore, in all sincerity appeal to our Honourable friend for Saratok not to seriously pursue his proposed amendments which have been gone through very carefully in the N.C.C., of which the Chairman of his Party, SNAP, was a member and full consultation was made with him by my colleague, the Honourable the Chief Minister of Sarawak, when the amendment to Article 161A was considered. As a multi-racial party, Sir, the SUPP would not have supported the Bill if we think it would be to the detriment of the natives of

Sarawak as well as to the infringement of the legitimate interests of the other non-native races in Sarawak.

May I, in conclusion, Sir, advise my Honourable friend as a layman that Constitutional Law is a very complex subject, and Constitutional amendments a very difficult exercise. Let us leave it to the experts. I have been convinced by my colleague, the Honourable the Attorney General, that the particular amendment to which SNAP takes exception, in no way infringes on the London Agreement. I will, therefore, appeal to SNAP Members in the House to give this Bill their unqualified support as my colleagues and I in the SUPP have done. (*Tepok*).

Menteri Muda Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Dato' Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua, sa-patut-nya saya berhajat hendak berchakap panjang dalam Dewan ini, dan hendak menghuraikan sa-banyak sadikit latar belakang sejarah tanah ayer kita ini, tetapi oleh sebab masanya sangat terbatas, biar-lah saya simpulkan sahaja ucapan yang saya hendak sebutkan di-sini dengan perkataan, ia-itu sa-telah 4 hari Dewan ini bersidang dapat-lah kita mengetahui dengan jelas bahawa Parti D.A.P. dan P.P.P. maseh lagi mempunyai suara dan nada² sumbang yang sama saperti yang telah di-huraikan dan di-lakukan-nya sa-belum pilihanraya 1969.

Bagi saya soal ini tidak-lah menghairankan, oleh sebab mereka chuba, saperti kata pepatah Melayu: Hendak menudong bangkai gajah dengan nyiru. Yang demikian biar-kanlah kita melihat bukti dan amalan saperti yang telah di-ucapkan-nya itu meski pun ada sa-bahagian dari-nya telah mula kita melihat perubahan² yang kita harap sa-terus-nya perubahan itu akan dapat di-praktikkan-nya di-masa hadapan.

Dato' Yang di-Pertua, banyak orang perkatikan soal demokrasi liberal ala-barat, dan demokrasi terbatas ala-Malaysia ini. Saya ingin menyentoh soal yang sama ini dari segi tinjauan-nya yang lain sadikit, supaya kita sama² dapat memahaminya dengan lebeh jelas lagi. Sa-belum konsep undang² negara yang kita fahamkan hari ini munchul, manusia telah mempunyai chara² yang asli untuk mengawal tatatertib hidup mereka, ia-itu melalui adat resam yang di-chipta oleh kebijaksanaan nenek-moyang

mereka itu. Oleh sebab saya ini datang daripada Negri yang mempunyai falsafah Adat Perpateh, maka izinkan-lah saya menyebut sa-banyak sadikit berhubung dengan perkara adat ini yang ada kaitan-nya dengan Perlembagaan yang sedang kita binchangkan sekarang.

Negeri ini penduduk² asli-nya, ia-itu orang² Melayu berpegang kapada Adat Perpateh dan Adat Temenggong berabad² lama-nya. Pengaruh dan kekuatan adat ini sangat kuat sa-hinggakan di-kalangan masharakat Melayu terbentok suatu pepatah yang berbunyi: "Biar mati anak, jangan mati adat". Di-England pula adat resam penduduk² asli British semenjak kurun masehi yang ka-sebelas lagi telah menjadi sumbar yang penting bagi terbentok-nya undang² seluroh negara British hari ini, ia-itu Undang² the Common Law.

Sa-lepas kita mencapai kemerdekaan, kita memerlukan suatu undang² yang tertinggi untuk seluroh negara yang boleh mengawal tatatertib bangsa kita yang terdiri dari berbagai² kaum ia-itu Perlembagaan.

Kalau di-dalam zaman silam orang² Melayu di-kawal oleh undang² adat dan mereka sangat patoh kapada undang² itu, maka sekarang mereka di-kawal pula oleh undang² baharu ia-itu Perlembagaan negara. Saya menganggap bahawa Perlembagaan ini ada-lah rukun hidup baharu kita, pedoman untuk semua pedudok yang mempunyai berbagai keperchayaan, berbagai fikiran dan perasaan dan berbagai latar belakang sejarah dan kebudayaan. Orang² Melayu sudah biasa ta'at kapada perentah adat dan raja. Di-kampong² dahulu kala mereka di-anggap sa-bagai anak² buah adat dan jika mereka melanggar adat yang turun menurun itu mereka akan di-pulau dan di-buang dari kampong itu.

Pepatah: "Biar mati anak, jangan mati adat" ini berarti bahawa anak² chuchu kita akan chelaka padah-nya jika mereka melanggar adat. Betapa benar-nya pepatah dahulu kala itu dapat kita buktikan pula di-zaman moden ini. Anak² negeri yang melanggar undang² negara saperti men-dhaka kapada negara, atau membunuh orang lain akan di-hukum sampai mati. Undang² tertinggi negara ia-lah Perlembagaan. Perlembagaan ini sama-lah sifat dan kekuatan-nya dengan sistem adat dahulu kala itu. Anak² negeri, atau warganegara ini

yang melanggar undang² tertinggi yang telah di-chipta, yang telah di-persetujui bersama itu akan menerima padah-nya, sama ada mereka itu akan di-pulau, di-buang negeri dan sa-bagai-nya.

Penduduk² negeri ini yang bukan Melayu mungkin tidak dapat merasai betapa dalam dan hebat-nya pengertian pepatah: "Biar mati anak, jangan mati adat", itu kerana mereka tidak faham dan tidak pernah hidup di-bawah sistem tatatertib yang sama.

Sekarang soal yang timbul ia-lah bagaimana penduduk² negeri ini dapat hidup bersama dalam keadaan perpaduan yang berkekalan. Saya rasa sa-belum kita men-champori, atau menchari formula perpaduan kita mesti menchari dahulu apa-kah unsor² yang kontra perpaduan. Dalam formula perpaduan yang kita susun itu mesti-lah bersifat kekal, jangan sa-chara ad hoc atau sementara sahaja.

Bagi saya unsor² yang sa-lama ini menghalang perpaduan bangsa kita ada-lah sejarah asal usol penduduk negara ini tidak sama. Oleh yang demikian tidak ada kesedaran sejarah yang sama di-kalangan bangsa Malaysia, kesedaran undang² yang sama di-kalangan bangsa Malaysia juga tidak sama dan tidak ada. Persamaan taraf ekonomi tidak ada, kesedaran politik yang sama juga tidak ada dan latar belakang kebudayaan juga tidak sama. Unsur² kontra perpaduan ini ada-lah asas. Yang lain²-nya ada-lah detail²-nya sahaja.

Kita telah chuba mengatasi perbedzaan² ini melalui Perlembagaan kita. Bagi orang² Melayu yang patoh kepada adat, patoh kepada undang², maka Perlembagaan ini boleh-lah di-anggap sa-bagai lambang semangat mereka untuk terus hidup sa-kampung, hidup bekerjasama dan bertolak ansor dengan orang² lain. Dengan syarat orang² lain itu juga sama² patoh dan hormat kepada Perlembagaan tersebut.

Hakikat penting yang perlu kita ingat ia-lah Perlembagaan kita di-chipta bukan dari bahan² dan pengalaman² sejarah yang berabad² lama-nya. Penduduk² negeri ini tidak mempunyai asas sejarah yang sama dan oleh yang demikian tidak dapat kesedaran sejarah yang serupa di-kalangan bangsa kita.

Sejarah Perlembagaan ekonomi negeri ini juga tidak sama, dan tidak sama rata sejak British memerintah dalam tahun 1874. Oleh

kerna itu kita mesti melahirkan Perlembagaan kita dalam bentuk tulisan supaya semua pehak dan anak² chuchu kita dapat mengkaji dan memahami keadaan sa-umpama ini ada-lah sangat-lah berbedza dari hakikat² yang terdapat di-satengah² negara barat.

Di-negeri barat khas-nya Britain penduduk²-nya mempunyai kesedaran sejarah yang sama dan mereka lahir dari proses perkembangan sistem undang² yang sama, mereka mewarishi undang² adat yang sama. Perlembagaan Inggeris telah di-bentuk sejak Kurun yang ka-13 dari adat resam dan kehidupan serta kebiasaan Raja² dan ra'ayat Inggeris. Pendek kata mereka boleh di-katakan juga telah mempunyai satu kesedaran Perlembagaan yang sama. Oleh kerana itu-lah Perlembagaan Inggeris tidak di-tulis dan bersifat flexible atau bersifat tidak ketat. Malah kebanyakan dari undang² Inggeris tidak bertulis kerana ra'ayat Inggeris mempunyai kesedaran undang² yang sama seperti orang² Melayu dahulu kala yang mempunyai kesedaran dan hukum yang sama di-bawah adat resam yang sama mereka warithi dari nenek moyang mereka. Undang² adat itu tidak di-tulis, tetapi mereka menyedari. Oleh kerana Perlembagaan kita ini bukan-nya lahir dari sejarah yang berabad², maka sifat flexibility Perlembagaan Inggeris tidak boleh kita turut, tidak boleh kita tiru, kerana sifat seperti ini boleh membawa keadaan kucar kaohir dalam konsep perpaduan kita. Sa-suatu Perlembagaan itu di-katakan flexible apabila isi-nya boleh di-ubah dengan mudah sahaja. Perlembagaan kita agak ketat sedikit dalam perkara² yang penting seperti sharat² mengenai Bahasa Kebangsaan, Hak² Istimewa Orang Melayu dan lain² pindaan Perlembagaan seperti yang sedang kita perbahatkan pada hari ini.

Dato' Yang di-Pertua, oleh kerana ini untuk memperkuat lagi formula perpaduan bangsa Malaysia, maka elok-lah Perlembagaan kita bersifat lebih ketat lagi berhubung dengan soal yang di-anggap penting dan sensitif. Oleh yang demikian, Dato' Yang di-Pertua, saya menyeru-lah kepada parti² Pembangkang khusus-nya D.A.P. dan P.P.P. yang maseh lagi bersifat enggan menyetujui Perlembagaan ini berfikir dengan lanjut dan tidak memikirkan soal² parti dan gulungan bagi mengatasi kepentingan negara dan bangsa kita seluroh-nya.

Dato' Yang di-Pertua, izinkan saya menyebutkan sedikit lagi untuk perbandingan. Di-Amerika Sharikat sa-buah negara yang

menjadi jagoh demokrasi dalam dunia ini tidak siapa pun di-benarkan menyentoh Perlembagaan, sama ada menulis, berpidato, menjadikan bahan² kempen dalam pilihan raya dan sa-bagai-nya. Kita tahu demokrasi di-Amerika Sharikat tidak luput dan malahan di-sanjong oleh dunia seluruh-nya. Apa lagi kita di-Malaysia ini yang baharu sahaja masok ka-alam demokrasi 15 tahun, kita rasa sangat perlu satu Perlembagaan yang ketat dan pindaan yang di-majukan oleh Kerajaan ini hendak-lah di-patohi dengan sunggoh². Ini-lah sa-suatu yang kita fikirkan bersama dalam Dewan ini kerana di-tangan Ahli² Dewan yang ada hari ini-lah terletak-nya nasib bangsa kita dan keturunan kita di-masa akan datang. Kalau kita yang ada dalam Dewan ini tidak dapat mewarishi sa-suatu yang baik kepada anak chuchu kita di-masa depan, saya terfikir bahawa anak chuchu kita di-masa depan ini akan mengutok kita.

Kita Ahli² Dewan ini sa-bagai bertanggung-jawab di-atas kuchar-kachir-nya dan perpechahan ra'ayat negara kita ini dalam tempoh 20 atau 30 tahun yang akan datang ini.

Dato' Yang di-Pertua, Perlembagaan Amerika Sharikat ada-lah sa-bagai rigid ia-itu bersifat ketat. Ini sesuai dengan keadaan di-Amerika Sharikat sendiri di-mana pendudok-nya berasal dari berbagai² di-kawasan luar Amerika yang datang daripada berbagai² negara Eropah, yang datang daripada Afrika dan sa-bagai-nya. Mereka mempunyai latar belakang sejarah undang², sosial dan ekonomi yang berlainan. Untuk menjaga perpaduan mereka, maka Perlembagaan Amerika Sharikat itu bersifat ketat, dan bagi kita di-Malaysia ini Amerika Sharikat boleh-lah di-ibaratkan sa-bagai tempat yang boleh kita memandang dan mencontohi dan boleh kita perhatikan baik² kerana Malaysia juga mempunyai bangsa² dan keturunan yang datang dari berbagai² negeri di-Asia ini sa-bagai latar belakang kebudayaan dan sejarah. Yang demikian bentuk Perlembagaan yang ada pada kita hari ini hendak-lah sesuai dengan keadaan di-tanah ayer kita.

Ini-lah, Dato' Yang di-Pertua, dapat saya sampaikan dalam Dewan ini sa-moga mendapat perhatian yang baik daripada sa-tiap Ahli Dewan kita untuk berfikir lebeh panjang dan lebeh jauh untuk keturunan masa hadapan. Terima kaseh.

Menteri Pelajaran (Tuan Hussein bin Dato' Onn): Tuan Yang di-Pertua, beberapa hari yang lalu Dewan ini telah membahathkan chandangan hendak meminda Perlembagaan negeri kita atas beberapa perkara yang tertentu. Perkara² itu ada-lah di-anggap sa-bagai perkara² yang sensitif yang tidak boleh lagi di-permain²kan oleh sa-siapa pun sama ada pertubohan² siasah, ahli² siasah atau pun orang² yang lain. Ini bukan-lah sa-kali² niat Kerajaan, atau pun parti² siasah yang berkuasa pada sa'at dan masa ini hendak sa-mata² mengikat kebebasan Ahli² Yang Berhormat Dewan ini daripada berchakap. Ini bukan-lah pertama kali, sa-paroh daripada sa-paroh Ahli² Yang Berhormat Dewan ini berunding dan berbath berkenaan dengan perkara² ini.

Ahli² Yang Berhormat yang juga menjadi Ahli Majlis Perundingan Negara sudah juga memikirkan dan membahathkan dengan panjang lebar-nya serta dalam berbulan² masaalah² ini. Majlis itu berjaya mendapat persetujuan yang luas atas penting-nya masaalah² ini di-beri perhatian yang berat serta menchari ikhtiar mengatasi masaalah² ini, jika sa-kira-nya peristiwa sa-bagai 13 Mei itu hendak di-elak daripada berlaku lagi. Malang-nya, Tuan Yang di-Pertua, sementara ahli daripada parti² politik yang lain men-champor diri serta bersunggoh² berikhtiar dan berunding hendak mengatasi masaalah² ini D.A.P. maseh lagi bermain parti politik dan enggan hendak mengambil bahagian di-dalam Majlis Perundingan Negara itu. Pada ketika ini pula di-Dewan ini riuh-rendah kita kedengaran bantahan dan tuduhan daripada D.A.P. berkenaan dengan chandangan² Kerajaan hendak mengatasi masaalah itu.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana ucapan saya ini hendak di-tujukan kepada Ahli² Yang Berhormat daripada D.A.P. yang di-hadapan saya ini dan oleh kerana mereka itu nampak-nya belum lagi chepat boleh mengikuti dan mengerti ucapan dalam Bahasa Kebangsaan, maka izinkan-lah saya bertutor kata sa-patah dua di-dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, I fully agree with the Honourable Member for Bandar Melaka that the decision which this House is being asked to make is a momentous one. Never before, perhaps, has the continued stability, peace and prosperity of our

country depended so much on our deliberations, judgment and decision. What is also at stake today, the decision day, is parliamentary democracy itself, a system which we all cherish and are proud of.

One of the proposals which we are asked to consider and approve is to restrict our own freedom of speech in this House on certain specified sensitive issues. The Honourable Member for Bandar Melaka might have been frivolous or even cynical when he referred to these issues—and I include the Honourable Member for Seremban Timor—when they referred to these issues as the “so-called sensitive issues”. These may be the “so-called sensitive issues” to the Honourable Members for Seremban Timor and for Bandar Melaka, but to me and to many of my colleagues here and to many, many more outside this House, these issues are actually and truly sensitive. We can question them, of course, as some have done, but it will be at the peril of our very lives as May the 13th has proved to us.

Tuan Yang di-Pertua, no Honourable Member of this House will willingly put a restraint on his or her freedom of speech unless it is absolutely necessary in the national interest. May the 13th shook the very foundation of our nation and country. Its lessons must never be forgotten. If we do so, our nation runs the risk of another, possibly worse, racial conflict. It is, therefore, for this reason and for this reason alone that the proposals to amend certain provisions of our Constitution are before us. We are the elected representatives of the people. On us has been placed the trust of our people. Our people have placed grave and great responsibilities upon us. They expect and indeed demand of us to discharge our duties responsibly; they expect and indeed demand of us to put the national interests first, always and every time.

Tuan Yang di-Pertua, the Government was accused, is being accused, and will continue to be accused, of being dictatorial. These proposals made by the Government to amend the Constitution have been interpreted by the D.A.P. and the P.P.P. as a further attempt to consolidate, and hence perpetuate, the Government's dictatorial powers and actions. The Government's record, Tuan Yang di-Pertua, all these years, especially during the present Emergency, has amply proved that these allegations are absolutely false. On the contrary, the Government's record of achieve-

ment during all these relatively short years in the economic, educational and social fields, amongst others, has been very impressive. Only Honourable Members like those from Bandar Melaka, Bungsar, Kampar and Menglembu refuse to admit this. It is understandable. They are from top to bottom diehard party politicians playing on the emotions of the people, and without a spark of statesmanship in them. Tuan Yang di-Pertua I shudder to think what would have been the consequences if what happened in Kuala Lumpur on that tragic day of May 13 had spread to the other parts of the country. Only prompt, decisive and effective action by the Government saved the day, saved our country, saved our people and saved our nation from the awful consequences that were bound to follow.

Leaders and Members of the Opposition parties in this House, with the exception, of course, of those from the D.A.P. and the P.P.P., have, in supporting these amendments, shown a commendable act of statesmanship. They have put the national interest before their party's interest.

Tuan Yang di-Pertua, I have purposely refrained from speaking in some detail in support of these amendments. Many speakers before me have spoken giving reasons and the urgent necessity for these amendments. For me to do so again will be repetitious and will undoubtedly bore you, Tuan Yang di-Pertua, as it will bore the other Members. Further, during these last few days you, Tuan Yang di-Pertua, and we on this side of the House have been subjected *ad nauseam* to lectures on democratic socialism.

I have also, Tuan Yang di-Pertua, refrained from answering the allegations made by some Honourable Members pertaining to educational matters. Some of the allegations are patently false, some are based on wrong facts and some are based on unfounded rumours. This is not the occasion for me to reply to these allegations. There will be other occasions when I shall do so.

In conclusion, Tuan Yang di-Pertua, may light and not heat, may reason and not emotion, may the national interest and not party interest, be the guide for these diehard party politicians when they vote on these amendments (*Tepok*).

Menteri Pertanian dan Tanah (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Dato' Yang di-Pertua, saya bersama² dengan rakan² saya

menyatakan betapa mustahak, betapa perlu dan juga betapa penting-nya Pindaan ka-atas Akta Perlembagaan ini di-luluskan. Saya katakan bahawa mereka yang menentang terhadap Pindaan² itu merupakan orang² yang sengaja tidak mahu mengakui kenyataan dan kebenaran mengenai perkara² yang wujud di-negeri ini. Mereka ini merupakan orang² yang lebeh mengutamakan dan mementingkan diri sendiri daripada kepentingan seluroh ra'ayat dan negara.

Dato' Yang di-Pertua, sa-tengah² daripada Ahli Pembangkang yang telah berucap di-dalam perbahathan ini telah mengongkit dan menchemohkan masaalah bahasa dan juga Hak Istimewa Orang² Melayu. Saya tidak berhajat hendak menghuraikan perkara² ini dengan lebeh lanjut kerana keadaan yang wujud di-negara sekarang nyata menunjukkan bahawa tidak ada sa-suatu bahasa yang telah di-sekat dan di-tekan daripada di-gunakan di-tengah² wujud-nya bahasa Melayu sa-bagai Bahasa Kebangsaan dan bahasa rasmi negeri ini.

Perkara yang hendak saya tegaskan di-sini, Dato' Yang di-Pertua, ia-lah apa-kah satu jalan, apa-kah satu chara dan apa-kah satu unsur yang boleh di-kemukakan oleh parti² Pembangkang saperti D.A.P. di-dalam usaha hendak menyatu-padukan ra'ayat sesuai dengan penyusunan masyarakat dan iklim negara ini. Pihak D.A.P. mesti-lah menyedari bahawa apa yang wujud di-negeri ini ada-lah berlainan dengan keadaan² yang wujud di-sasabua negara lain dan juga negara² jiran.

Masyarakat kita yang berbilang bangsa dan mempunyai latar belakang tradisi dan keadaan hidup yang berbeza² perlukan sa-suatu unsur dan sa-suatu tenaga untuk di-jadikan tunjang dan teras yang boleh mengikatkan perpaduan yang kokoh. Bahasa ada-lah merupakan satu²-nya alat yang sa-baik²-nya k arah menyampai chita² tersebut, sebab itu pengakuan yang jujur dan prektik terhadap kedaulatan dan kepentingan Bahasa Kebangsaan tentu-lah tidak harus di-sekat² lagi.

Dato' Yang di-Pertua, sa-bagai sa-buah negara yang merdeka dan berdaulat, maka perlu-lah kita hidup dan memperbaiki nasib bangsa kita serta memperkukuhkan kedaulatan negara kita. Kita perlu membentokkan keperibadian kita sendiri tanpa menerima ilham daripada luar melainkan berpandu kapada ilham dan faktor yang nyata terdapat di-dalam aliran hidup masyarakat kita dari-

pada berbagai aspek. Kita tidak mesti-nya mengambil sa-suatu daripada luar yang tidak sesuai dengan kehendak² perpaduan national untuk di-sogokan kapada ra'ayat negara ini, khusus-nya kita tidak mahu ra'ayat di-jadikan alat untuk kepentingan sa-suatu golongan kechil masharakat yang tidak mementingkan masa depan negara yang sentiasa suka men-chadangkan perkara yang hanya akan men-chetuskan kegelisahan dan purak puranda. Kita perlu menchari dan melaksanakan usaha² yang boleh memberi menafa'at, yang memberi faedah dan mengikat perpaduan ra'ayat yang kokoh.

Dato' Yang di-Pertua, barisan Pembangkang juga telah menyebutkan apa yang dinamakan ra'ayat berkelas² di-dalam negeri ini dengan ada-nya Hak² Istimewa Orang Melayu. Perkara ini dapat kita dengar dan juga dapat kita saksikan sa-masa kita mengadakan kempen pilehanraya beberapa kali pada masa yang sudah². Memandang kapada betapa penting-nya perpaduan yang abadi di-kalangan ra'ayat kita ini untuk menjamin ketenteraman dan kema'moran, maka hak² orang² Melayu ini juga tidak harus di-ongkit².

Bagaimana yang saya katakan tadi bahawa konsep national demokrasi di-negeri ini mesti-lah berasaskan kapada masharakat dan juga kapada kontek masharakat di-antara-nya harus-lah berasaskan kapada faktor² yang menyelaraskan pertembongan pengertian hidup dan juga semangat perpaduan. Berdasarkan kapada sejarah orang² Melayu dan bumiputra dalam negeri ini ada-lah ra'ayat yang di-aku² sa-bagai warga asli di-negeri ini, tetapi akibat daripada mereka itu telah tertinggal di-dalam beberapa dan berbagai² lapangan hidup, maka perlu-lah hak² mereka di-kawal dan mereka itu di-beri pula kesempatan di-dalam peluang² membena penghidupan. Manusia mempunyai naluri untuk hidup dan menyelamatkan kehidupan-nya. Manusia yang tersepit dan tertekan kehidupan-nya dan akan memberontak untuk menyelamatkan kehidupan. Oleh kerana itu tidak mahu sa-suatu akibat burok akan berlaku lagi, kerana perasaan tidak puas hati, istimewa mengenai peluang² mendapatkan pembahagian kema'moran di-dalam negara-nya sendiri, maka sebab itu perlu-lah kita meng-awal dan mempraktikkan Hak² Istimewa Orang² Melayu.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka menggunakan peluang ini untuk menggambarkan kechichiran orang² Melayu di-dalam beberapa

bidang ekonomi. Sungguh pun di-dalam masa pilehanraya² yang sudah parti Pembangkang telah menuduhkan yang pehak Kerajaan memberi segala keutamaan kepada orang² Melayu dan juga menindas orang² bukan Melayu dan menjadikan orang² bukan Melayu sa-bagai orang kelas dua dan sa-bagai-nya, tetapi kalau sa-kira-nya kita pandang daripada apa yang ada di-sekeliling kita nampak-lah kepada kita ia-itu daripada segi ekonomi terutama sa-kali orang kita dan juga bumiputra ada-lah terchichir di-sana-sini. Kita terdapat dan telah nampak segala perusahaan dan perindasterian ada-lah dimiliki dan di-jalankan oleh orang² yang bukan bumiputra. Ada juga tuduhan² sa-masa kita mengadakan pilehanraya yang sudah bahawa banyak daripada permit², lesen² dan sa-bagai-nya berhubung dengan masalaah kayu-kayan dan juga berhubung dengan masalaah lombong telah di-beri kepada orang² Melayu, atau pun orang bumiputra dan menganiayakan orang² yang bukan bumiputra. Maka di-sini saya suka-lah menyebutkan sedikit sa-banyak atau pun membentangkan di-bidang perlombongan pada masa sekarang ini.

Sekarang ini terdapat di-dalam negeri ini sa-banyak lebih kurang 1,009 buah lombong yang di-mileki oleh orang² asing manakala chuma ada 79 sahaja yang di-mileki oleh orang² Melayu.

Bilangan lombong yang di-mileki oleh orang² Melayu ini termasuk-lah lesen² hydrolic yang di-keluarkan atas nama orang² Melayu, atau sharikat Melayu atau pun yang berkongsi dengan orang² yang bukan Melayu. Di-samping itu perangkaan² juga menunjokkan bahawa daripada 37,899 orang pekerja yang di-dapati di-dalam bidang perlombongan ini hanya sa-ramai 8,560 orang sahaja terdiri daripada orang² Melayu. Oleh itu sekarang ini Kementerian saya sedang menjalankan usaha² untuk menambahkan lagi bilangan orang² Melayu menyertai di-dalam lapangan perlombongan.

Chawangan Garudi, Menyiasat Galian, telah pun di-tubuhkan di-dalam tahun 1958 dan usaha² membantukan orang² Melayu telah pun di-jalankan.

Semenjak 1963 Chawangan Garudi itu telah pun menjalankan siasatan sa-banyak lebih kurang 71 buah siasatan ia-itu di-Perak 35 kawasan meliputi lebih kurang 98,000 ekar; Selangor 25 meliputi 65,000 ekar; Pahang 6

kawasan meliputi 70,000 ekar dan di-Negri Sembilan 5 kawasan meliputi lebih kurang 29,000 ekar.

Daripada kawasan ini di-dapati 23 kawasan sa-luas lebih kurang 21,800 ekar boleh di-anggap sa-bagai yang ada mempunyai bijeh atau pun potential . . . . .

Tuan Yang di-Pertua: Saya suka hendak mengingatkan kepada Menteri ini bukan laporan kenyataan fasal lombong, ini kita membahatkan fasal undang² ini. Sila berchakap fasal ini.

Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Dengan keadaan yang demikian nampak-lah kepada kita ia-itu daripada segi perusahaan perlombongan bilangan orang² Melayu yang mengambil bahagian sa-bagai menjadi pekerja, atau pun mendapat faedah daripada-nya kalau di-bandingkan dengan orang² bukan Melayu ada-lah sangat berkurangan.

Bagitu juga daripada segi hutan sa-hingga hari ini pehak Kerajaan telah mengeluarkan lesen untuk lebih kurang 454 buah kilang papan di-dalam negeri ini dan daripada bilangan ini chuma 51 buah sahaja di-berikan kepada orang Melayu dan yang baki ada-lah di-beri kepada orang bukan Melayu.

Jadi di-sini nampak-lah kepada kita, ia-itu segala kemudahan, atau pun peluang² yang di-nekmati atau di-rasai oleh ra'ayat yang ada di-dalam negeri ini ada-lah lebih banyak kepada orang² bukan Melayu. Jadi di-sini saya suka-lah menyangkal tuduhan² yang dibuat di-dalam pilehanraya² yang sudah mithal-nya ia-itu banyak peluang di-beri kepada orang² Melayu di-bawah hak keistimewaan orang² Melayu ini, bagitu juga daripada segi kilang kayu berlapis kita ada lebih kurang 22 buah kilang papan dan chuma sa-buah sahaja yang di-uruskan oleh orang Melayu. Jadi daripada sini dapat-lah kita saksikan siapa-kah yang sa-benar²-nya menjadi ra'ayat kelas dua dalam negeri-nya sendiri.

Apa yang hendak di-lakukan sekarang, Tuan Yang di-Pertua, ada-lah pembahagian rezki yang adil saperti mana yang telah di-lakukan apabila kera'ayatan dan juga kuasa politik yang sekarang di-nekmati oleh orang² asing yang ada di-dalam negeri ini pada masa yang sudah sekarang telah pun di-beri kera'ayatan kepada mereka. Dengan sebab yang demikian sa-kira-nya perkara bahasa

dan hak istimewa ini tidak di-chegah daripada di-binchangkan ia-nya hanya akan membangkitkan perasaan perkauman bukan sahaja di-kalangan orang² yang mengutarakan-nya, tetapi juga hebat di-kalangan orang² Melayu.

Perbinchangan mengenai perkara bahasa dan hak istimewa orang² Melayu ini tidak sedikit pun akan memberi apa² kebaikan kapada sa-siapa juga. Apa yang perlu di-binchangkan sekarang ia-lah untuk mengemukakan pendapat² dan juga idea² yang boleh melahirkan satu masyarakat yang adil di-dalam negara yang kita chintai. Kita perlu mengemukakan idea² yang ideal di-dalam usaha mengatasi masaaalah² ini demi kepentingan jenerasi kita yang akan datang. Kita perlu juga mengujudkan satu asas yang jitu untuk di-ikuti oleh jenerasi yang akan datang. Kita tidak mahu jenerasi yang akan datang menchemok²kan jenerasi sekarang kerana tidak menyediakan satu landasan yang tegas untuk mereka lalu.

Saya sangat²-lah menyokong Rang Undang² (Pindaan) Perlembagaan ini, kerana saya tidak ingin melihat perkara peristiwa 13 Mei berlaku lagi. Saya berani berkata di-dalam Majlis ini, ia-itu saya sendiri telah pun terlibat di-dalam peristiwa 13 Mei yang saya tidak ingin lagi menerima pengalamannya itu. Sa-kira-nya tidak dengan pertolongan dan bantuan, atau pun tidak dapat diselamatkan, boleh jadi sa-lepas daripada persidangan ini terpaksa-lah di-adakan satu pilihanraya kechil, kerana saya sendiri telah terlibat di-dalam peristiwa 13 Mei.

Saya bersama² dengan rakan² saya pada masa itu Menteri Besar Perak, Dato' Sri Haji Ahmad Said dan juga Menteri Besar yang ada pada hari ini, kami telah datang daripada Ipoh ka-Kuala Lumpur. Pada jam lebeh kurang 8.00 malam sampai sahaja di-Ipoh Road perkara peristiwa itu berlaku dan motokar kami telah di-lontar, di-hunggh, macham² berlaku dan akhir-nya kami terpaksa mengambil perlindungan di-Balai Polis Sentul.

Kalau kita lihat apa yang telah terjadi kapada motokar itu pada adat kata penompang² dalam motokar tidak hidup lagi, tetapi dengan kehendak Allah pertolongan dan barangkali do'a daripada Tuan Speaker sendiri, kami sakalian maseh hidup dan by-election bagi kawasan Kuala Kangsar tidak payah di-adakan. Jadi saya tidak ingin lagi melihat peristiwa itu berlaku, kerana saya

sendiri menyaksi dengan mata saya sendiri bagaimana rakan² saya, sahabat² saya, saudara² saya orang Melayu, China dan India telah pun menjadi mangsa di-dalam peristiwa 13 Mei, sunggoh dahshat. Jadi kita berharap-lah perkara yang sa-umpama itu tidak berlaku lagi bagi pada masa yang akan datang. Oleh itu, Dato' Yang di-Pertua, saya berharap barisan Pembangkang terutama sakali DAP dan PPP akan memberikan pertimbangan yang jujur, pertimbangan yang bertanggung-jawab dan juga pertimbangan yang setimpal dengan hasrat dan chita² ra'ayat terhadap pindaan Perlembagaan ini. Penentangan ada-lah merupakan sikap yang tidak mahu mengakui kenyataan² yang ujud di-negara kita ini. Penentangan juga merupakan sikap yang bertentangan dengan sa-bilangan besar ra'ayat yang ada di-dalam negeri ini. Terima kaseh.

Menteri Pengangkutan (Dato' Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana masa tersangat singkat, saya berdiri di-sini untuk mengeluarkan sedikit pendapat saya mengenai Fasal ini dengan sa-beberapa ringkas yang boleh.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Akta (Pindaan) Perlembagaan yang ada dihadapan kita ini, kerana pada fikiran saya, ini ada-lah satu²-nya Akta yang perlu untuk menyelamatkan demokrasi di-dalam negeri kita ini memandangkan kapada kejadian² yang sudah lalu.

Tuan Yang di-Pertua, saya berkata demikian kerana ini-lah sahaja satu² jalan pada hemat saya yang boleh menjamin keamanan dan dapat mengembalikan demokrasi berparlimen dan dapat mengujudkan hasrat bumiputra untuk mencapai taraf penghidupan yang lebeh sempurna atau pun saimbang dengan lain² ra'ayat yang bukan bumiputra yang telah jauh maju dalam negara kita ini. Dan dengan ini dapat-lah pula terjamin hak² atau pun legitimate rights ra'ayat yang bukan bumiputra dalam negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, Perlembagaan kita terpaksa di-pinda sedikit sa-bagai satu ikhtiar untuk mengelakkan terjadi-nya lagi peristiwa 13 Mei saperti Ahli² Yang Berhormat sudah sebutkan beberapa hari yang sudah. Kerajaan dan juga ra'ayat mesti-lah di-beri ketenteraman baharu-lah kita boleh melancharkan ranchangan² untuk memperbaiki, atau memajukan negara kita dalam segala lapangan. Tanpa keamanan segala

chita², segala tenaga kita akan sia² sahaja dan semua-nya menjadi angan² belaka. Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, satu daripada langkah² positive yang mesti kita ambil untuk menyekat kejadian saperti yang telah disebutkan tadi, ia-itu 13 Mei tahun 1969 ialah kita mesti menchari jalan untuk menyekat ra'ayat daripada menyoal, atau membangkitkan, atau menchari perkara² yang kita ketahu² sangat sensitive, atau mudah membangkitkan semangat marah yang sudah pun ada tertulis dalam Perlembagaan kita. Tuan Yang di-Pertua, ini bukan sahaja untuk menyelamatkan, atau memper-takutkan ra'ayat supaya jangan tidak menyokong Parti Perikatan tetapi ada-lah untuk menyelamatkan semua ra'ayat dan Parti² Pembangkang termasuk-lah Parti D.A.P.

Tuan Yang di-Pertua, sa-bagai sa-orang wakil daripada Sabah, di-sini tidak-lah lengkap jikalau saya tidak menyebut sedikit perkara di-Sabah. Saya dengan tulus ikhlasnya menguchapkan beranyak² terima kaseh atas sokongan Ahli² Yang Berhormat baik daripada Ahli² Yang Berhormat daripada bumiputera, mahu pun bukan bumiputra di-atas pindaan Artikul 153 yang memperbetulkan taraf bumiputra di-Malaysia Timor supaya mendapat hak yang istimewa sa-taraf dengan orang² Melayu di-Malaysia Barat di-sini. Saperti yang telah di-terangkan oleh sahabat saya Ahli Yang Berhormat dari Sandakan, ini-lah khabar, atau berita yang sangat baik untuk ra'ayat bumiputra di-sana dan sudah tentu akan mendapat sambutan yang hangat.

Tuan Yang di-Pertua, saya perchaya semua Ahli² Dewan ini dari Malaysia Timor ada-lah menyokong Akta ini dengan sa-penoh-nya dan tidak mempersoalkan lagi perkara² kecil saperti yang di-sebutkan oleh Ahli² dari S.N.A.P. dahulu. Dengan jalan ini saya perchaya bumiputra di-Malaysia Timor tentu-lah boleh mendapat kemajuan yang lebeh chepat lagi.

Tuan Yang di-Pertua, ada pehak yang mengatakan bahawa dengan lulus-nya pindaan Undang² ini, maka hapus-lah kelak hak² istimewa yang ada pada bumiputra di-Sabah pada masa ini. Ini, Tuan Yang di-Pertua, ada-lah tidak betul sama sa-kali. Sa-benar-nya sa-bagaimana yang telah dijelaskan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri tatkala mengemukakan Bill ini dahulu bahawa Akta ini tidak mengurangkan bahkan akan menambahkan lagi kepada hak

istimewa yang telah sedia ada kepada ra'ayat bumiputra di-Malaysia Timor.

Tuan Yang di-Pertua, di-sini ingin-lah saya hendak memberi tahu kepada Ahli² Yang Berhormat bagaimana keadaan bumiputra kita di-Malaysia Timor. Untuk pengetahuan Ahli² Yang Berhormat, orang² kita bumiputra di-Sabah dan saya perchaya bagitu juga di-Sarawak ada-lah maseh tersangat jauh ketinggalan kebelakang daripada bumiputra di-Malaysia Barat ini di-beberapa lapangan terutama sa-kali dalam segi pelajaran dan ekonomi. Ini bukan-lah kerana Kerajaan tidak ada berbuat apa², tetapi ada-lah di-sebabkan negeri itu baharu sahaja lebeh kurang tujuh tahun terlepas daripada tangan penjajah.

Di-Sabah saperti juga di-Sarawak dan sa-tengah² tempat di-Malaysia Barat ini jurang perbezaan pendapatan maseh tersangat besar yang berkehendakan ubat yang paling mujarab untuk mengubati-nya. Kedai yang besar², perniagaan yang besar², perusahaan yang besar², kebun yang besar² dan sa-bagai-nya maseh hampir² semua-nya berada di-dalam tangan ra'ayat yang bukan bumiputra. Bumiputra saperti yang di-terangkan oleh Ketua Menteri Sarawak ada-lah berada di-bawahan sahaja. Hampir² semua maseh dalam gulungan yang tidak berada. Dari itu, Tuan Yang di-Pertua, satu daripada tujuan² Akta ini ia-lah untuk memperbetulkan kepinchangan ini dengan sa-berapa yang boleh.

Tuan Yang di-Pertua, nasib baik Malaysia terujud dan Malaysia Timor telah terlepas genggam penjajah melalui Malaysia. Sa-lepas ini baharu-lah ada sedikit² peluang yang terdapat oleh bumiputra. Di-bawah pimpinan Yang Teramat Mulia Tunku waktu beliau maseh menjadi Perdana Menteri kita dan Yang Amat Berhormat Tun Abdul Razak serta Ketua Menteri Sabah, Yang Amat Berhormat Tun Datu Haji Mustapha dan pemimpin² yang lain, Sabah ada-lah telah lebeh maju sedikit sekarang dan bumiputra-nya pun mulai-lah mendapat sedikit kemajuan. Tetapi ada maseh banyak lagi yang perlu di-pelajari dan di-terima oleh bumiputra daripada saudara²-nya yang bukan bumiputra untuk memperbetulkan jurang perbezaan dalam segi ekonomi dan pelajaran ini. Oleh sebab itu-lah kita perlu meminda Perlembagaan ini untuk membuka jalan k arah tujuan kita yang telah pun saya sebutkan tadi supaya dengan jalan ini dapat-lah

kita memperbaiki keadaan ra'ayat bumiputra di-Sabah dan juga di-Sarawak.

Tuan Yang di-Pertua, di-sini maka dengan sa-sungguh-nya saya minta-lah kerjasama yang penoh daripada saudara² kita yang bukan bumiputra dalam menjalankan hak istimewa ini supaya chita² kita yang suchi itu, ia-itu menghapuskan jurang perbezaan dalam hal ekonomi dan pelajaran dapat kita lak-sanakan, kerana dengan terchapai-nya mat-lamat ini baharu-lah ra'ayat jelata bersama puas hati dalam negara kita ini.

Kapada ra'ayat bumiputra pula yang berada dalam negeri kita yang di-chintai ini, saya berseru-lah supaya jangan-lah mereka melepaskan peluang ini, atau jangan-lah menjadi manja kerana hak istimewa ini. Hak istimewa ini tidak akan memberi faedah jika ra'ayat bumiputra sendiri tidak berusaha bersungguh² untuk mencari kemajuan dalam segala bidang untuk mengubati penyakit kemundoran yang sudah begitu jelas dalam masharakat kita di-Malaysia ini.

Saya berharap supaya dengan kesedaran ini mari-lah kita berlumba² mencari apa juga jalan yang halal, atau yang di-benarkan oleh Undang² Negara dan Kerajaan untuk mencapai kemajuan supaya kita tidak sentiasa ketinggalan. Orang² bumiputra hendak-lah mengubah chara berfikir-nya sekarang. Mereka mesti-lah perchaya kapada diri sendiri dan mereka mesti menghilangkan sifat² yang tidak apa dan mengharap orang lain sahaja. Kita mesti mengikiskan perasaan, atau anggapan salah yang mengatakan, "rezki sa-chupak tidak akan menjadi sa-gantang" dan kata² yang sa-umpama itu.

Tuan Yang di-Pertua, di-sini saya ingin berseru kapada semua bumiputra dalam negara kita ini supaya lebeh menggiatkan lagi untuk memberi pelajaran yang sa-tinggi²-nya kapada anak² mereka, terutama sa-kali dalam lapangan sains dan teknologi dan bukan bahasa Melayu dan ugama sahaja saperti yang menjadi kechenderongan orang² kita pada masa ini. Kita perlu mengambil tindakan yang keras dan tegas, dengan sabar dan tabah hati hingga terchapai chita² kita yang mulia ini. Jangan-lah berharap kapada ketua² sahaja, tetapi mari-lah kita bersama² mencari jalan untuk mencari kemajuan saperti saudara yang lain yang lebeh maju dalam negeri kita ini. Jangan-lah berharap kapada ketua sahaja, kerana ini tidak men-chukupi. Jika ketua² dalam negeri ini

umpama-nya bertungkus-lumus, dengan rambut menjadi lekas puteh, kepala menjadi botak, muka menjadi kedot² kerana tidak chukop tidor dan tidak dapat menjaga diri mereka. Tidak ada erti-nya jika ra'ayat Malaysia dan bumiputra sendiri maseh berpelok tuboh begitu sahaja. Jika sa-kira-nya hak istimewa kita, mendapat lesen teksi umpama-nya atas nama "Ali" tetapi "Baba" yang mengusahakan, tentu-lah hak istimewa ini tidak di-gunakan dengan betul.

Pehak saya di-Kementerian Pengangkutan ada-lah bersedia dengan bersungguh² untuk menolong bumiputra untuk mendapat peluang perniagaan yang menasabah dalam jagaan Kementerian saya, tetapi saya dapati banyak daripada bumiputra yang telah menyalah-gunakan pertolongan yang telah di-berikan. Banyak lesen² teksi, atau pun kereta sewa dan permit² lori telah di-Ali-Babakan.

Di-sini, Tuan Yang di-Pertua, dalam perkara ini saya memberi ketegasan di-sini bahawa saya akan bertindak untuk mem-betulkan perkara ini dan saya harap siapa yang terkena, atau siapa yang makan lada, dia merasa pedas. Walau pun keistimewaan, Tuan Yang di-Pertua, kita berikan kapada ra'ayat kita, jika penerima-nya tidak berusaha, ini akan sia² sahaja. Yang demikian mulai daripada hari ini, saya berharap bumiputra akan lebeh berhati² untuk menggunakan hak istimewa ini supaya kegunaan-nya dapat di-nekmati dengan betul.

Tuan Yang di-Pertua, walau apa pun Per-lembagaan yang kita akan ubahkan dalam Dewan ini, jika ra'ayat tidak berusaha, ini akan sia² sahaja, kita tidak akan mendapat apa yang kita tuju.

Tuan Yang di-Pertua, kapada saudara² saya, Ahli² Yang Berhormat yang bukan bumiputra dan juga ra'ayat yang bukan bumiputra dalam negeri ini, saya merayu-lah supaya memberikan kerjasama dan bantuan yang concrete kapada bumiputra Malaysia supaya chita² kita untuk menghapuskan kemiskinan dan jurang perbezaan ekonomi di-kalangan ra'ayat bumiputra dan bukan bumiputra akan terujud supaya terchapai-lah satu masharakat Malaysia yang bersatu-padu dan maju.

Tuan Yang di-Pertua: Persidangan di-tem-pohkan sa-lama lima belas minit.

Persidangan di-tempohkan pada pukul 4.25 petang.

Persidangan di-sambong sa-mula pada pukul 4.50 petang.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat*)

Perbahathan di-sambong sa-mula.

Timbalan Perdana Menteri (Tun Dr Ismail): Tuan Yang di-Pertua, sidang ini sangat bersejarah dan saat ini ada-lah saat yang memerlukan rasa keinsafan yang mendalam.

Tiap² Ahli Dewan menda'awa mereka berucap mengikut "conscience" masing². Sabahagian besar terdiri dari semua penyokong² Kerajaan dan sa-bilangan Anggota Pembangkang telah menyambut seruan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri untuk perpaduan negara dan memutuskan akan menyokong Rang Undang² ini, sa-telah nyata dan menjelaskan hujah² mereka.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya berucap dalam dua bahasa ia-itu bahasa Inggeris dan bahasa Malaysia.

Members of two political parties, however, have declared their intention to vote against the Bill—although one of them is not here in the House now—and they are going to do so because they say they are following the dictates of their conscience. Sir, I always respect a man who follows his own conscience, although I may disagree with him, because such a man is prepared to sacrifice to the utmost in order to satisfy his conscience. A logical conclusion to draw from the intention of those who oppose this Bill is that they would not sit in this House which, to quote one of them, "will cut his own tongue". We can, therefore, expect them to send in their letters of resignation to you. Sir. (*Tepok*) If I were to make a satisfactory wind-up of the debate, and also to save the time of the House, and in doing so, it is essential that I know whether the Honourable Members concerned intend to send in their resignations. (*Kapada Tuan Yang di-Pertua*) May I seek your help in this matter, Sir, to ascertain how many of those who oppose and who want to vote against this Bill are prepared to resign and send in their letters of resignation?

Tuan Yang di-Pertua: (*Kapada Dr Chen Man Hin*) Do you?

Dr Chen Man Hin: No, we won't, Sir.

Tuan Yang di-Pertua: (*Kapada Tun Dr Ismail*) They say "No".

Tun Dr Ismail: Now that I know that they are not prepared to sacrifice for their conscience, I know how to deal with them. (*Ketawa*).

I accuse them of hypocrisy when they said that they could not vote for the Bill because their conscience would not permit them, for reasons that are plain for all to see.

I accuse them of behaving as political opportunists of the worst type (*Tepok*), who cannot rise above political self-interest, when the nation calls for national solidarity to ensure its survival.

I accuse them guilty of behaving as political parasites, because they want to stay in this House, which they pretend to despise, on the vote of others.

I accuse the Honourable Members of D.A.P. for behaving like ruthless, tricky, smooth, suave, slick political rogues (*Tepok*) . . . . .

Tuan Goh Hock Guan (Bungsar): Mr Speaker, Sir, on a point of order. S.O. 36 (4) very clearly states that "It shall be out of order to use offensive and insulting language about members of the House".

Tuan Yang di-Pertua: Yes, I know that . . . . .

Tuan Goh Hock Guan: Thank you, Mr Speaker, Sir.

Tuan Yang di-Pertua: . . . . . if he calls directly, but this is hypothetical.

Tun Dr Ismail: I repeat that I accuse them guilty of behaving as political parasites, because they want to stay in this House, which they pretend to despise, on the vote of others. I accuse the Honourable Members of D.A.P. for behaving like ruthless, tricky, smooth, suave, slick political rogues, who use the "sensitive issues" to trick the gullible public into voting them into this House, who use the sensitive issues to assassinate political opponents.

I accuse the Member for Menglembu of acting like a political scamp . . . . .

Dato' S. P. Seenivasagam (Menglembu): Mr Speaker, Sir, on a point of order. I refer to Standing Order 36 (4). It is true that the

Honourable Minister says "behaving like a political scamp". Would it be in order for me to say that certain Ministers behave like political rogues or crooks? One cannot get rid of Standing Orders by using the word "like".

Tun Dr Ismail: If you will refer to the Parliamentary Reports, the *Hansard*, there are many instances where the Honourable Members refer to the Ministers as such or such like terms. (*Tepok*) I accuse the Honourable Member for Menglembu for acting like a political scamp who used his twisting tongue to arouse the animal in men and who uses political tactics . . . . .

Dato' S. P. Seenivasagam: Sir, on a point of order . . . . .

Tuan Yang di-Pertua: (*Kapada Dato' Seenivasagam*) Will you sit down?

AHLI² YANG BERTHORMAT: Sit down! Sit down! (*Di-sampok*).

Tuan Yang di-Pertua: (*Kapada Dato' Seenivasagam*) Will you sit down, because the Minister does not give way? Sit down!

Dato' S. P. Seenivasagam: Sir, I rise on a point of order; he must give way.

Tuan Yang di-Pertua: If on a point of order, yes.

Dato' S. P. Seenivasagam: On a point of order. I ask for a ruling on whether it is parliamentary language to say that a Member of this House behaves like a rogue or like a scamp, because we may have to use the same terms later.

Tuan Yang di-Pertua: So, why don't you use it later, when you have the chance? (*Ketawa*).

Dato' S. P. Seenivasagam: I did not get a ruling yet, Mr Speaker, Sir.

Tun Dr Ismail: I accuse the Member for Menglembu for acting like a political scamp who used his twisting tongue to arouse the animal in men and who uses political tactics as an excuse for eavesdropping . . . . .

Dato' S. P. Seenivasagam: (*Bangun*) (*Ta'dengar*) (*Di-sampok*).

AHLI² YANG BERTHORMAT: You go back to India! (*Di-sampok*).

Dato' S. P. Seenivasagam: You go back to anywhere you came from, Indonesia . . . .

AHLI² YANG BERTHORMAT: Shame! Shame!

(*Dato' S. P. Seenivasagam dan Ahli² dari P.P.P. keluar dari Dewan*).

Tun Dr Ismail: Sir, these charges are not wild . . . . .

Tuan Yang di-Pertua: Will you carry on with your speech?

Tun Dr Ismail: . . . . . and these words are not harsh when applied to them at this period of the nation's history. What is more, my charges are going to be substantiated in the course of my speech.

When speaking on those "sensitive issues" which they supported and which benefited them personally and the non-Malays as a whole, they are mild in their expressions and subdued in their appreciation. But when they use the issues of National Language and special position of the Malays as political weapons, there is no restraint in their language and no limit to their wile and cunning.

Tuan Yang di-Pertua, mari kita lihat bagaimana D.A.P. dan P.P.P. menggunakan perkara Bahasa Kebangsaan sa-bagai senjata politik untuk memancing sokongan orang² China dan bukan Melayu lain dan untuk mengejek dan menyakitkan perasaan orang² Melayu.

Dalam Dewan ini, Yang Berhormat Ahli dari Bandar Melaka berkata sa-chara lichen Parti-nya menolak bahasa Melayu sa-bagai Bahasa Rasmi yang tunggal dan hanya, mengikut kata-nya, "menerima sa-penoh-nya bahasa Melayu sa-bagai Bahasa Kebangsaan, sa-bagai faktor penting untuk penyatuan masyarakat yang berbilang bangsa". Ini bermakna bahawa Parti-nya hanya menerima "multi-lingualism" dengan bahasa Melayu sa-bagai bahasa perantaraan (*lingua franca*). Ini sa-memang-nya sangat menarik bagi sa-tengah² orang China dan bukan Melayu kerana ini merupakan satu jalan keluar yang bijak bagi mengelakkan diri dari menepatkan janji yang di-buat dengan penoh kesedaran untuk menerima bahasa Melayu sa-bagai

bahasa rasmi yang tunggal di-samping penggunaan² yang sah bahasa² lain. Ini dengan sendiri-nya menimbulkan kemarahan orang² Melayu, kerana ini ada-lah satu penipuan untuk mengelakkan dari memenohi ikrar.

As the last straw to ignite the simmering emotion of the Malays, he advocated Chinese, Tamil and English as subsidiary official languages. The Member for Menglembu—unfortunately, he is not here—behaving like a political scamp, is not as smooth and as subtle. He in his own characteristic way brutally advocated multi-lingualism.

Next, let us take how the issue of the special position of the Malays is used as a political weapon to incite communal feeling.

The Honourable Member for Bandar Melaka, when speaking on this issue, deftly avoided committing his Party's stand on it. Instead he said:

"The D.A.P. has also been accused of opposing special rights for Malays. We again invite the Government to produce a single instance from our speeches and statements to show that we have opposed efforts to raise the economic standards of living of Malays. As democratic socialists, we are dedicated to the abolition of poverty and economic backwardness regardless of race. We want to create a classless community of Malaysians based on fellowship, co-operation and service, where there is no exploitation of man by man, class by class or race by race. We support any measure which will help better the lot of the Malay poor. But we are strongly opposed to the use of Malay special provision to enrich the new Malay rich to make them richer, while the mass of Malay poor remain as poor and exploited as ever."

I think you must agree that I delivered it better than he did.

To say that his Party does not oppose efforts to raise the economic standard of living of Malays is not the same as saying that his Party accepts the concept of "Special Position of the Malays". This is revealed when he opposes the reservation of a reasonable number of seats in higher seats of learning for Malays. He gave a communal twist to it by saying that non-Malay students will resent such discrimination.

On this question of the quota for the Malays, it is despicable to hear the Member for Menglembu saying, "Oh! Now we want 90% of all coffee shops and so on" in this House, when having been a member of the National Consultative Council he knows what

is meant by a reasonable quota for Malays. This statement of his confirms my allegation that he is behaving like a political scamp, who descended so low as to make use of his membership of the National Consultative Council for the purpose of eavesdropping in order to gain facts, which he could twist later to stir communal feelings.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah memetek hanya beberapa kerat dari ucapan² Ahli² dari Bandar Melaka dan Menglembu untuk menjelaskan bagaimana perkara² sensitif ini boleh di-gunakan dalam Dewan ini untuk menimbulkan perasaan perkauman. Ini pun mereka lakukan dalam Dewan ini yang mana Ahli² di-jangka boleh bersopan dan boleh mengawal bahasa mereka sa-kira-nya tidak mahu di-tegor oleh Tuan Yang di-Pertua, tuan² dapat membayangkan bagaimana dahshat-nya lagi perkara² sensitif ini di-gunakan sa-bagai senjata politik untuk mendapatkan sokongan politik perkauman dan untuk menghancurkan lawan² politik di-luar Dewan ini. Supaya tidak membosankan Dewan ini, saya akan petek beberapa chabutan dari ucapan Yang Berhormat Ahli dari Bandar Melaka untuk menjelaskan maksud-nya. He said—

"Talking about community, the Malays say, 'Kita boleh buat apa kita hendak buat.' This is no reason why there is a gradual loss of equality. In Malaysia, the British dared not say that Chinese cannot study Chinese. They dare. This is soulless and selling out of own ancestors. But the Chinese-selling M.C.A., the running dog of UMNO, dare. They dare say that Chinese cannot study Chinese. Why? It is because UMNO say, 'Kita boleh buat apa kita hendak buat.' I do not say this, but Tunku did. So does UMNO. If there is such a policy, I shall ask why we should not unite to overthrow it. Our future, our children's future, are gloomy. That is why I can say that in our country—sentence 'kita boleh buat apa kita hendak buat'. The people born in Malaysia, we are only non-Bumiputras and second-class citizens. Why? It is because the Tunku said, 'Kita boleh buat apa kita hendak buat.' Tun Tan Siew Sin said, 'Betul!. Betul!' This is how Tan Siew Sin got a Tun. Otherwise, how could he get it?"

Now, this is in respect of a man whom we and they all idolise as the Father of the Nation and this is what he did, a twist on the nation's idol. We know what he meant to convey to his audience.

He said, asking why the people must vote for the D.A.P.:

"Koh Kim Leng predicted that there would be bloodshed if the people would not vote the Alliance; there would be misery too. He said, 'Knives are in our hands; troops are in our hands,'

In Malaysia, there is a Malay Regiment. Why is there a Malay Regiment in this country of Malaysians? This Malay Regiment should be disbanded. We want a Malaysian Regiment, not a Malay Regiment.' Then, he said, 'Communalists in the Alliance say that there will be bloodshed. Koh Kim Leng has the courage to tell the Chinese that if they do not vote for him their citizenships will be deprived of. But why dare he not say this to the Malays? He wants to harm the Chinese. Harming the Chinese means selling out their interests. In the Abdul Rahman Talib Report of 1960, he sells out our language, culture and education. Who says that the Chinese cannot study Chinese? It is Koh Kim Leng. Why cannot the Chinese study Chinese?'"

A quotation on language and citizenship by the same Honourable Member:

"I say again and again, the Alliance Government is a Malay Government, anti-Chinese, anti-Indian, anti all other races because it is based on the concept that the country belongs to the Malays and the others here—the Chinese, the Indians, the non-Malays—are all on 'tumpang'. They say, 'We do not want you; you get out. We give you, you do not like, we take it back. We let you study in school; now you want to study in Malay school; you study in Malay school'."

"When you ask for a job," said he, "whether you get a good grading, susah nanti sahaja. Tan Ah Kow and Lee Ah Meow go back. But we in the D.A.P. say that Tan Ah Kow and Lee Ah Meow are equal citizens of Malaysia; equal as Ahmad bin Ibrahim, Ramasamy or Abdullah. Why is it Tan Ah Kow and Lee Ah Meow second-class citizens? That is wrong. Why Ramasamy a second-class citizen? So this is basic, fundamental issue."

Again, on the language issue:

"Dear Malaysian compatriots, Tunku Abdul Rahman once said that it would be good if all Malaysians were like Tun Tan Siew Sin. Indeed, if all Malaysians were like Tun Tan Siew Sin, there would be no language problem and no communal problem. But there are few like him. If all were like Tun Tan Siew Sin, all the Chinese will not be able to speak Chinese. That all the Chinese cannot speak their language means that the Chinese language is eliminated. Chinese language is dead. Tan Siew Sin's name will be changed to Ahmad bin Ibrahim (*Ketawa*) and how can there be any language problem? How will there be any communal problem? Thus in Tunku Abdul Rahman's mind, it is best that all are like Tun Tan Siew Sin; then there will be no problem. But, what does no problem mean. By that time there will be a Malay Malaysia. His statement, their aim, they admit that they want one language, one culture. But I believe among all the people no one to be so abject as Tun Tan Siew Sin."

There you are, those are some of the quotations. I will not bore the Honourable Members more.

Tuan Yang di-Pertua, when we have political leaders behaving like gangsters and scamps. mind you leaders not ordinary members of political parties, can you honestly say we can have complete freedom of speech both outside and inside Parliament? It must be remembered that when there is freedom, there must be restraint, if that freedom is not to be the freedom of the jungle governed by the law of the jungle. The restraint on freedom of speech in the older democracies is imposed by the people themselves. They grew up with their democracies and thus are able to restrain themselves when exercising freedom of speech. Here western democracy is an exotic plant and after 13 years of its growth, it has encountered a setback, which, if not put right immediately, will ultimately lead to its death.

What is this setback? It is the questioning of the sensitive issues, which have been solemnly agreed upon by all races, who are now citizens of Malaysia. It is further aggravated by the fact that in the implementation of these issues results could not be produced simultaneously. The issue of citizenship was implemented by the stroke of the pen—and I know this because I am implementing it—and the benefits accrued to the non-Malays immediately. The Malays, although they grumble at having to make concession of their rights, never effectively opposed it.

Tuan Yang di-Pertua, dalam soal Bahasa Kebangsaan keadaan-nya berlainan pula. Pelaksanaan-nya di-halang atas berbagai² helah dan di-lapangan² yang di-laksanakan dengan ada-nya tentangan dari orang² bukan Melayu hasil²-nya datang dengan perlahan² dan sebarang kejayaan yang di-chapai dipermain²kan pula sa-bagai perkara perkauman oleh orang² saperti pemimpin² D.A.P. Keadaan yang sama dapat di-lihat dalam perkara kekudokan istimewa orang² Melayu.

Oleh kerana soal² ini tidak dapat di-binchangkan sa-chara terus-terang tanpa di-peralatkan untuk tujuan politik perkauman, ada-lah lebeh baik perkara² ini di-penchilkan dari politik dan perbinchangan umum. Bila dan di-mana perbinchangan boleh di-adakan, perbinchangan tersebut mesti-lah di-hadkan kepada soal² perlaksanaan yang di-salah-gunakan. Akan tetapi

perbincangan seperti itu dengan sendirinya tidak menchemarkan oleh sebab ini akan menyalahkan perasaan perkauman.

Mr Speaker, Sir, Members who spoke against this Bill did so by the general statement that it was a denial of freedom of speech. But is this so? The sensitive issues have been the subject of public discussion both in this House and outside for the last 13 years without any restriction of speech being imposed, so much so that it has led to the tragedy of May 13. The truth is that they have been so exhaustively discussed without producing constructive conclusion, rather it has ended in tragedy. To prohibit further discussion, Sir, is not to deny freedom of speech, but rather to deny freedom of speech from being abused by unscrupulous men, who have a pathological concept of democracy. Further, Sir, by taking out these sensitive issues out of body politic, the first, single effective step to eradicate communal politics will have taken place and this, in itself, should be welcomed by those politicians who claim to be non-communal and who abhor communal politics.

It is not true, Sir, as the Honourable Member for Bandar Melaka alleged, quoting me, that the purpose of this Bill is to give an advantage to M.C.A. and M.I.C. over their political opponents. If it gives them political advantage, as the Honourable Member claimed, it is because they will no longer be hit below the belt in the elections to come (*Tepok*). They have been hit below the belt far too long and it is about time that they be given the chance to meet their political opponents in the political arena on equal terms (*Tepok*) and in accordance with the accepted democratic principles.

It is being argued that the restriction on discussion of these sensitive issues cannot be effectively enforced, and an example is offered that people can still discuss these things in coffee shops, etc. If this happens, as it probably will, it will not defeat the objectives of the Bill very much, because it is not discussion in small groups on sensitive issues that causes communal conflagration, rather it is the persistent harping on these issues by political leaders behaving like rogues, gangsters and thugs at political rallies that inevitably spark off communal feelings into racial conflagration.

Sir, lest it be said that I have only resorted to invectives and verbal diarrhoea to reply

to the Member for Bandar Melaka and that I have neglected to reply to his proposals, which may be construed by some foreign correspondents to whom the Honourable Member for Bandar Melaka is a blue-eyed boy, as constructive, let me take a few minutes to reply.

His proposal for a Commission of Inquiry into the May 13 riot will not serve a useful purpose, because, as he himself has said, racial polarisation has set in—though I do not agree with his reasons for this polarisation—and under the circumstances the Commission is not likely to get impartial witnesses to come forward, if the inquiry is held in public, and it must be in public if it is going to do any good. What is more important, the moment an announcement is made that such an inquiry is going to be held, a wave of fear and emotion and anger will be revived and will set in train a series of events, which will result in a series of racial conflicts worse than that of May 13.

He also suggested an All-Party Parliamentary Commission with terms of reference so biased that surely he could not expect a political party such as the P.M.I.P., which after all is the second largest Opposition Party in the House, to sit on the Commission. I say biased because among the terms of reference to an inquiry, an inquiry is only to be made into the "Special Position of the Malays". The P.M.I.P. may well counter, why not add another term of reference, to inquire whether non-Malay citizens, especially Chinese, since becoming citizens have proved loyal to the country, are able to speak the National Language properly, and are willing to honour their pledges to the Malays in respect of the National Language and Special Position of the Malays.

There are other suggestions whereby Members of this House can be restrained from making speeches which are likely to promote feelings of ill-will or hostility between the races in this country.

One suggestion is that you, Sir, Mr Speaker, can make use of Standing Order 36. The Honourable the Prime Minister has explained why this suggestion is unacceptable and I shall not repeat his argument. The other suggestion is that the House should meet in secret session. We have given this suggestion long consideration and rejected it because for one thing, Members of this House are by and large

members of political parties and proceedings of this House are normally discussed by party central executives or other similar bodies and therefore it is impossible to keep the proceedings of secret sessions known only to Honourable Members. In addition, the meetings of secret sessions of Parliament are bound to be known by the public and speculation on the nature of proceedings are bound to undermine public confidence and apprehension and fear arising therefrom are bound to cause instability in the country.

There is a suggestion that this Bill should be the subject of referendum in the country. Members who have read the Reid Report on the Constitution will recollect that the Commission rejected this method of amending the Constitution and the Government sees no reason why it should depart from the recommendation of the Commission.

Tuan Yang di-Pertua. Ahli Yang Berhormat dari Kota Bharu Hulu, dalam ucapan-nya menyokong pindaan berkenaan dengan Perlembagaan telah menyeru supaya Kerajaan jangan menyalah-gunakan Undang² baharu ini seperti konon-nya yang telah dilakukan terhadap Undang² Keselamatan Dalam Negeri. Yang Berhormat itu telah juga menyebut sa-bagai contoh sa-orang ahli PAS yang mengikut ucapan-nya telah teraniaya. Apa yang sa-benar-nya berlaku ia-lah Allah-yarham Enche' Ahmad bin Yatim telah di-tahan di-bawah Undang² Keselamatan Dalam Negeri kerana kegiatan² subversive dengan tujuan untuk menjatuhkan Kerajaan dengan menggunakan kekerasan. Ia sendiri telah mengaku ia-itu ia ada hubungan dengan Pertubuhan Bawah Tanah yang bertujuan menggunakan kekerasan dan ia telah juga mengaku ia sendiri telah terlibat dalam pemilihan 15 orang untuk "military training" di-Sempadan Thailand.

Patut juga di-sebutkan di-sini ia-itu Allah-yarham Enche' Ahmad bin Yatim yang telah di-bebaskan dengan bersyarat atas sebab kesihatan dan juga sa-telah Ahli Yang Berhormat Dewan Ra'ayat dari Kota Bharu Hulu itu sendiri memberi jaminan peribadi atas kelakuan baik Ahmad bin Yatim dimasa hadapan. Pendek kata ia di-bebaskan bukan-lah kerana tidak bersalah sama sekali atau telah teraniaya. Saya dukachita, Tuan Yang di-Pertua, kerana menghidupkan balek kesah hidup sa-orang yang telah

meninggal dunia. Tetapi untuk memberi gambaran yang sa-benar-nya, terpaksa-lah saya berbuat demikian.

Saya juga menyebutkan di-sini ia-itu jika Kerajaan berniat untuk menyalah-gunakan kuasa di-bawah I.S.A., tentu-lah Ahli² Pembangkang yang lebeh terkemuka akan menjadi mangsa dan tidak-lah sa-orang sa-bagai Allah-yarham Enche' Ahmad bin Yatim itu sahaja.

The Honourable Member for Saratok contended that Clause 4 of the Bill (which amends Article 72—privileges of State Legislative Assembly) was unfair to Sarawak as the sensitive issues were issues confined in fact to West Malaysia only. He proposed that the privileges now enjoyed by Sarawak Council Negri be preserved. The measures taken in the case of West Malaysia are to prevent that May 13th incident will not recur. In the case of East Malaysia, it should be regarded as an insurance and if these sensitive issues are not relevant to East Malaysia at the moment, then to all intents and purposes they need not be used there.

The Honourable Member pointed out that Article 153 as amended by the Bill did not cover the aborigines of the Malay Peninsula and he proposed that Clause 6 (a) of the Bill be amended so as to include the aborigines as well. Sir, it is not necessary to amend Clause 6 (a) of the Bill to include the aborigines of the Malay Peninsula, in view of the special provisions being made under Article 8 (5) (c) of the Federal Constitution. The treatment given to the aborigines under Article 8 (5) (c) is far more beneficial to them than the treatment given to the Malays and the natives of the Borneo States under Article 153. This is because the Malays and the natives of the Borneo States are comparatively more advanced than the aboriginal peoples of the Malay Peninsula. There is no limit for the Government to take steps for the purpose of protection, well-being or advancement of the aborigines. The provisions of Article 8 (5) (c) may be implemented by way of executive acts or if such executive acts are not adequate special laws may be passed by Parliament.

The Honourable Member also questioned Clause 5 of the Bill (definition of "official purpose") and said that this Clause should not apply to the Borneo States and therefore proposed that the Clause should be amended accordingly.

Clause 5 seeks to amend Article 152 by clarifying the purposes to be regarded as "official purposes" under that Article. Clause 5 does not amend Article 161. The use of the English language and other native languages for official purposes in East Malaysia is provided under Article 161 and such use is protected until 10 years after Malaysia Day. Though Clause 5 of the Bill applies to the Borneo States, the Borneo States under Article 161 are not prevented from using those languages until 1973. As such the proposal of the Honourable Member for Saratok has no merit.

The Honourable Member questioned Clause 8 of the Bill relating to the deletions of Clauses (1), (2) and (3) of Article 161A of the Constitution and said that such deletion would adversely affect the rights of the natives of the Borneo States.

The Honourable Member for Saratok also objected to the deletion of Clauses (1), (2) and (3) of Article 161A as proposed under Clause 8 of the Bill.

This point has been explained by the Honourable the Attorney General and the Honourable Member for Payang, who is also the present Chief Minister of Sarawak. It will be redundant to repeat the same reply now. However, it is necessary to emphasise that the deletions as proposed are necessary, being consequential to amendments made to Article 153 and such amendments provide for parity of natives of any of the Borneo States with Malays in West Malaysia.

The Honourable Member for Seberang Selatan also suggested certain safeguards to be provided in any law that is to be made under the proposed Clause (4) of Article 10. The Honourable Member is well aware that any law that is to be made under the proposed Clause (4) of Article 10 will only be made by this House. Ample opportunities will be given to Honourable Members of this House to debate and put forth their views. In any case, may I remind this House that Yang Amat Berhormat Perdana Menteri in his speech to introduce this Bill has indicated that where the offender of any of the provisions of a law to be made under the proposed Clause (4) of Article 10 is a Member of Parliament such offender shall be tried by the High Court.

On the suggestion of reviewing any such law, may I also remind the Honourable Member that the provisions in this Bill do

not prohibit any such law from being amended or repealed by this House provided that a Bill to amend or repeal such law conforms with the provisions of Article 159 as amended under Clause 7 of this Bill.

Sir, on behalf of the Government, I congratulate Honourable Members of this House who have supported this Bill, and I believe all Malaysians share the same feeling. The Honourable Members who give their support have shown their sincerity by being prepared to sacrifice political self-interest for the interest of the nation. These traits will be honoured by those who love this country.

By the passing of this Bill, Sir—as it is now certain that it will be passed by the votes of the Government supporters and responsible Opposition, excluding, of course, those of the political rogues and scamp in this House—democracy in this country will be given a new lease of life. How long it will live will depend on the way the Opposition political parties behave and the response of the public. Although this Bill will go a long way towards eliminating communalism in politics in this country, it is not beyond the ingenuity and capability of Opposition political parties to make use of loop-holes in this Bill, if there are any, and to conjure up other sensitive and communal issues to stir up racial strife. If they do and succeed in doing so, and the voters in this country respond to their evil call, then democracy in the country will be short-lived. The responsibility, therefore, will fall on the Opposition and the voters of this country.

As far as we in the Alliance are concerned, we shall not take advantage of any loop-holes in the Bill. We shall not conjure up other sensitive issues which will cause racial strife. We shall see that members of the Alliance scrupulously interpret the spirit and letter of the Bill (*Tepok*), and we shall see also that those who do not, be severely punished. In the same spirit, we shall see that the provisions of the sensitive issues are truly implemented in letter and spirit. Towards this end, we shall see that those who are already citizens will not be subjected to uncertainty, fear and intimidation and those who are applying for one will be given just and fair treatment. We shall see that the provision on National Language and the legitimate use of other languages be implemented also in spirit and letter, and that no amount

of intimidation and subterfuge will deter us from our objectives. We shall implement the provision relating to the special position of the Malays and other natives in such a manner that it will allay the fear of the Malays and equally of the non-Malays and we shall have no compunction in dealing effectively and mercilessly with those who long to obstruct us.

We shall do all these, because we believe that only by doing so democracy will be given a chance to survive. We also believe that a true Malaysian nation can only be born if young non-Malay Malaysians, especially the Chinese, will accept and honour the pledges in spirit and letter solemnly made which enabled this country to become independent. We believe that the citizenship given to the non-Malays are part of the sacrifice the Malays made to share their political rights with them. We believe that these political rights should be used by the non-Malays not to humiliate, not to arouse their feelings, not to use them as weapons to break the promises solemnly made as part of the package deal. We believe that these political rights now enjoyed by the non-Malays should be used by them to help the Malays to redress their economic imbalance. We believe that the National Language will be accepted by all without qualification, without excuses, without subterfuge, without the false allegation that it will kill the other languages. We equally believe that the languages of other races and also English should play their rightful part as is intended in spirit and letter of the Constitution, short, of course, of challenging the supremacy of the National Language. When all these are accepted by all, then only a truly united Malaysian nation will be born where all will be equal because none will be more equal than others. The alternative is that we go on as we are living now, wherein all races live in Malaysia as separate racial entities (*Tepok*).

Usul di-kemuka bagi di-putuskan.

Dewan berbelah-bahagi: Yang Bersetuju, 126; Yang Tidak Bersetuju, 17; Yang Tidak Mengundi, Tiada.

YANG BERSETUJU

1. Tun Haji Abdul Razak bin Dato' Hussein.
2. Tun Dr Ismail bin Dato' Haji Abdul Rahman.
3. Tun Tan Siew Sin.
4. Tun V. T. Sambanthan.

5. Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir.
6. Tuan Mohamed Khir Johari.
7. Tan Sri Temenggong Jugah anak Barieng.
8. Tan Sri V. Manickavasagam.
9. Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi.
10. Tuan Abdul Ghafar bin Baba.
11. Dato' Haji Abdul Ghani Gilong.
12. Tuan Lee Siok Yew.
13. Dato' Hamzah bin Dato' Abu Samah.
14. Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim.
15. Tuan Hussein bin Dato' Onn.
16. Dato' Ong Kee Hui.
17. Tuan Abdul Taib bin Mahmud.
18. Tuan Ali bin Haji Ahmad.
19. Dato' Abdul Samad bin Idris.
20. Tuan Lee San Choon.
21. Y.M. Tengku Ahmad Rithaudeen bin Tengku Ismail.
22. Tuan Mohamed bin Yaacob.
23. Y.T.M. Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj.
24. Tun Datu Haji Mustapha bin Datu Harun.
25. Dato' Haji Abdul Rahman bin Ya'kub.
26. Tuan Musa bin Hitam.
27. Dato' Syed Nasir bin Ismail.
28. Tan Sri Syed Jaafar bin Hasan Albar.
29. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid.
30. Puan Bibi Aishah binti Hamid Don.
31. Tan Sri Haji Nik Ahmed Kamil.
32. Tuan Peter Lo Su Yin.
33. Dr Awang bin Hassan.
34. Tuan Chan Siang Sun.
35. Y.A.M. Tunku Abdullah ibni Almarhum Tuanku Abdul Rahman.
36. Tuan Haji Abdul Rashid bin Haji Jais.
37. Dato' Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar.
38. Dato' Dr Haji Abdul Aziz bin Omar.
39. Tuan Tan Cheng Bee.
40. Tuan Azahari bin Md. Taib.
41. Tuan Ajad bin O. T. Oyong.
42. Tuan Hanafiah Hussain.
43. Tuan Chen Ko Ming.
44. Tuan Tajudin bin Ali.
45. Tuan Haji Ahmad bin Said.
46. Tuan Mohd. Chik Johari Majakil.
47. Tuan Shariff Ahmad.
48. Wan Abdul Kadir bin Ismail.
49. Tuan Mohamed bin Rahmat.
50. Tuan Mohamed bin Ujang.
51. Tan Sri Khaw Kai Boh.
52. Dato' Engku Muhsein bin Engku Abdul Kadir.

53. Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu.
54. Tuan Haji Ahmad bin Arshad.
55. Tuan Ramli bin Omar.
56. Dr Sulaiman bin Mohamed Attas.
57. Dato' Pengarah Banyang anak Janting.
58. Tuan Soh Ah Teck.
59. Tuan Haji Mohamed Yusof bin Mahmud.
60. Tuan James Stephen Tibok.
61. Tuan Seah Teng Ngiab.
62. Tuan Mohd. Arif bin Salleh.
63. Tuan Mohd. Tahir bin Abdul Majid.
64. Chegu Baudi bin Unggut.
65. Tuan Othman bin Abdullah.
66. Tuan Joseph Unting anak Umang.
67. Tuan Lee Seck Fun.
68. Wan Mokhtar bin Ahmad.
69. Pengiran Tahir bin Pengiran Petra.
70. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar.
71. Tuan Sulaiman bin Bulon.
72. Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail.
73. Tuan Haji Shafie bin Abdullah.
74. Tuan Tiah Eng Bee.
75. Tuan Mohd. Salleh bin Dato' Panglima Abdullah.
76. Tuan Sulaiman bin Haji Taib.
77. Tuan Ahmad bin Haji Ithnin.
78. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Hussin.
79. Tuan Latip bin Haji Idris.
80. Dr Mohamed bin Taib.
81. Tuan Lim Pee Hung.
82. Tuan Hussain bin Haji Sulaiman.
83. Dato' Pang Tet Tshung.
84. Dr Chu Chee Peng.
85. Raja Nong Chik bin Raja Ishak.
86. Tuan Ting Ming Kiong.
87. Tuan Mohd .Nor bin Md. Dahan.
88. Tuan Yeh Pao Tzu.
89. Tuan Haji Ahmad Damanhuri bin Haji Abdul Wahab.
90. Tuan Bojeng bin Andot.
91. Tuan Thomas Gabriel Selvaraj.
92. Tuan Mohammad Said bin Keruak.
93. Tuan Tai Kuan Yang.
94. Tuan Buja bin Gumbilai.
95. Dato' James Wong Kim Min.
96. Tuan Edmund Langgu anak Saga.
97. Dr Lim Chong Eu.
98. Dr Tan Chee Khoo.
99. Tuan Stephen Yong Kuet Tze.
100. Tuan Edwin anak Tangkun.
101. Pengarah Rahun anak Debak.
102. Tuan Yeoh Teck Chye.
103. Tuan V. Veerappan.

104. Tuan Khoo Peng Loong.
105. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong.
106. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah.
107. Penghulu Abit anak Angkin.
108. Tuan V. David.
109. Tuan Mustapha bin Hussain.
110. Tuan Tibuoh anak Rantai.
111. Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah.
112. Tuan Luhut Wan.
113. Tuan Awang Bungsu bin Abdullah.
114. Tuan Ng Hoe Hun.
115. Tuan Sinyium anak Mutit.
116. Dato' Haji Mohamed Asri bin Haji Muda.
117. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah.
118. Nik Abdul Aziz bin Nik Mat.
119. Tuan Abu Bakar bin Umar.
120. Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad.
121. Tuan Muhammad Fakharuddin bin Haji Abdullah.
122. Wan Sulaiman bin Haji Ibrahim.
123. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus.
124. Tuan Hashim bin Gera.
125. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh.

YANG TIDAK BERSETUJU

1. Dato' S. P. Seenivasagam.
2. Tuan R. C. M. Rayan *alias* R. C. Mahadeva Rayan.
3. Tuan Chan Yoon Onn.
4. Tuan Su Liang Yu.
5. Dr Chen Man Hin.
6. Tuan Lim Kit Siang.
7. Tuan Fan Yew Teng.
8. Dr S. Seevaratnam.
9. Tuan Walter I oh Poh Khan.
10. Tuan Peter Paul Dason.
11. Tuan Lim Cho Hock.
12. Dr A. Soorian.
13. Tuan Hor Cheok Foon.
14. Tuan Loh Jee Mee.
15. Tuan Richard Ho Ung Hun.
16. Tuan Chan Fu King.
17. Tuan Goh Hock Guan.

YANG TIDAK MENGUNDI

Tiada.

Rang Undang² di-bachakan kali yang kedua dan di-serahkan kapada Dewan sa-bagai Jawatan-kuasa.

Dewan bersidang sa-bagai Jawatan-kuasa.

Rang Undang² di-timbangan dalam Jawatan-kuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatan-kuasa*)

Fasal 1 hingga 8—

Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad (Kuala Trengganu): Tuan Pengerusi, Fasal 2 Perkara 10, Fasal (4) yang baharu, saya menhadangkan pehak Kerajaan menambah dan memin-dakan sa-lepas perkataan “Parliament” di-tambah dengan “Persetujuan Majlis Raja?”. Sebab saya fahamkan perkara ini ada-lah suatu perkara yang besar, perkara hak asasi manusia dan perkara pengajian tinggi pun telah di-serahkan kepada Majlis Raja?.

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya fikir chadangan itu tidak mustahak, kerana yang mustahak-nya ia-lah Article 159 dalam Perlembagaan, ia-itu hendak meminda Perlembagaan. Jadi Fasal 2 (b) (4) ini ia-lah hanya membolehkan Parlimen membuat undang². Apabila undang² itu telah di-perbuat, undang² itu ta' boleh di-pinda, melainkan dengan persetujuan Majlis Raja?.

Tuan Pengerusi: Saya tidak akan bertanya kerana pindaan itu berkehendakkan kenya-taan satu hari terlebih dahulu.

Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad: Tuan Pengerusi, saya tidak bermaksud bahawa saya menhadangkan pindaan itu. Saya menhadangkan bahawa pehak Kerajaan mem-buat pindaan itu.

Tuan Pengerusi: Sudah dapat keterangan tadi.

Dato' Haji Mohamed Asri bin Haji Muda (Kota Bharu Hulu): Kalau boleh dapat sedikit penjelasan daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, ia-itu Fasal 5, ada-kah perkataan “pehak berkuasa awam” itu ter-masok semua sa-kali badan² yang berkanun?

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, ter-masok.

Dato' S. P. Seenivasagam: Mr Chairman, may I have permission to speak in English.

Tuan Pengerusi: No!

Dato' S. P. Seenivasagam: I beg your pardon, Sir.

Tuan Pengerusi: No!

Dato' S. P. Seenivasagam: Thank you, Sir.

Fasal 1 hingga 8 di-perentahkan menjadi sa-bahagian daripada Rang Undang².

Meshuarat bersidang sa-mula.

Bachaaan Kali Yang Ketiga

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mema'alumkan ia-itu Rang Undang² bernama satu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan telah di-timbang dalam Jawatan-kuasa dan telah di-persetuju-kan tanpa pindaan. Oleh itu, saya mohon menhadangkan bahawa Rang Undang² ini di-bacha kali yang ketiga dan di-luluskan sekarang ini.

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan.

Dewan berbelah-bahagi: Yang Bersetuju, 126; Yang Tidak Bersetuju 17; Yang Tidak Mengundi, Tiada.

YANG BERSETUJU

1. Tun Haji Abdul Razak bin Dato' Hussein.
2. Tun Dr Ismail bin Dato' Haji Abdul Rahman.
3. Tun Tan Siew Sin.
4. Tun V. T. Sambantan.
5. Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir.
6. Tuan Mohamed Khir Johari.
7. Tan Sri Temenggong Jugah anak Barieng.
8. Tan Sri V. Manickavasagam.
9. Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi.
10. Tuan Abdul Ghafar bin Baba.
11. Dato' Haji Abdul Ghani Gilong.
12. Tuan Lee Siok Yew.
13. Dato' Hamzah bin Dato' Abu Samah.
14. Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim.
15. Tuan Hussein bin Dato' Onn.
16. Dato' Ong Kee Hui.
17. Tuan Abdul Taib bin Mahmud.
18. Tuan Ali bin Haji Ahmad.
19. Dato' Abdul Samad bin Idris.
20. Tuan Lee San Choon.
21. Y.M. Tengku Ahmad Rithaudeen bin Tengku Ismail.
22. Tuan Mohamed bin Yaacob.
23. Y.T.M. Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj.
24. Tun Datu Haji Mustapha bin Datu Harun.
25. Dato' Haji Abdul Rahman bin Ya'kub.
26. Tuan Musa bin Hitam.
27. Dato' Syed Nasir bin Ismail.
28. Tan Sri Syed Jaafar bin Hasan Albar.
29. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid.

30. Puan Bibi Aishah binti Hamid Don.
31. Tan Sri Haji Nik Ahmed Kamil.
32. Tuan Peter Lo Su Yin.
33. Dr Awang bin Hassan.
34. Tuan Chan Siang Sun.
35. Y.A.M. Tunku Abdullah ibni Almarhum Tuanku Abdul Rahman.
36. Tuan Haji Abdul Rashid bin Haji Jais.
37. Dato' Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar.
38. Dato' Dr Haji Abdul Aziz bin Omar.
39. Tuan Tan Cheng Bee.
40. Tuan Azahari bin Md. Taib.
41. Tuan Ajad bin O. T. Oyong.
42. Tuan Hanafiah Hussain.
43. Tuan Chen Ko Ming.
44. Tuan Tajudin bin Ali.
45. Tuan Haji Ahmad bin Said.
46. Tuan Mohd. Chik Johari Majakil.
47. Tuan Shariff Ahmad.
48. Wan Abdul Kadir bin Ismail.
49. Tuan Mohamed bin Rahmat.
50. Tuan Mohamed bin Ujang.
51. Tan Sri Khaw Kai Boh.
52. Dato' Engku Muhsein bin Engku Abdul Kadir.
53. Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu.
54. Tuan Haji Ahmad bin Arshad.
55. Tuan Ramli bin Omar.
56. Dr Sulaiman bin Mohamed Attas.
57. Dato' Pengarah Banyang anak Janting.
58. Tuan Soh Ah Teck.
59. Tuan Haji Mohamed Yusof bin Mahmud.
60. Tuan James Stephen Tibok.
61. Tuan Seah Teng Ngiab.
62. Tuan Mohd. Arif bin Salleh.
63. Tuan Mohd. Tahir bin Abdul Majid.
64. Chegu Baudi bin Unggut.
65. Tuan Othman bin Abdullah.
66. Tuan Joseph Unting anak Umang.
67. Tuan Lee Seck Fun.
68. Wan Mokhtar bin Ahmad.
69. Pengiran Tahir bin Pengiran Petra.
70. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar.
71. Tuan Sulaiman bin Bulon.
72. Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail.
73. Tuan Haji Shafie bin Abdullah.
74. Tuan Tiah Eng Bee.
75. Tuan Mohd. Salleh bin Dato' Panglima Abdullah.
76. Tuan Sulaiman bin Haji Taib.
77. Tuan Ahmad bin Haji Ithnin.
78. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Hussin.
79. Tuan Latip bin Haji Idris.
80. Dr Mohamed bin Taib.
81. Tuan Lim Pee Hung.
82. Tuan Hussain bin Haji Sulaiman.
83. Dato' Pang Tet Tshung.
84. Dr Chu Chee Peng.
85. Raja Nong Chik bin Raja Ishak.
86. Tuan Ting Ming Kiong.
87. Tuan Mohd. Nor bin Md. Dahan.
88. Tuan Yeh Pao Tzu.
89. Tuan Haji Ahmad Damanhuri bin Haji Abdul Wahab.
90. Tuan Bojeng bin Andot.
91. Tuan Thomas Gabriel Selvaraj.
92. Tuan Mohammad Said bin Keruak.
93. Tuan Tai Kuan Yang.
94. Tuan Buja bin Gumbilai.
95. Dato' James Wong Kim Min.
96. Tuan Edmund Langgu anak Saga.
97. Dr Lim Chong Eu.
98. Dr Tan Chee Khoon.
99. Tuan Stephen Yong Kuet Tze.
100. Tuan Edwin anak Tangkun.
101. Pengarah Rahun anak Debak.
102. Tuan Yeoh Teck Chye.
103. Tuan V. Veerappan.
104. Tuan Khoo Peng Loong.
105. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong.
106. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah.
107. Penghulu Abit anak Angkin.
108. Tuan V. David.
109. Tuan Mustapha bin Hussain.
110. Tuan Tibuoh anak Rantai.
111. Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah.
112. Tuan Luhath Wan.
113. Tuan Awang Bungsu bin Abdullah.
114. Tuan Ng Hoe Hun.
115. Tuan Sinyium anak Mutit.
116. Dato' Haji Mohamed Asri bin Haji Muda.
117. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah.
118. Nik Abdul Aziz bin Nik Mat.
119. Tuan Abu Bakar bin Umar.
120. Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad.
121. Tuan Muhammad Fakruddin bin Haji Abdullah.
122. Wan Sulaiman bin Haji Ibrahim.
123. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus.
124. Tuan Hashim bin Gera.
125. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh.

YANG TIDAK BERSETUJU

1. Dato' S. P. Seenivasagam.
2. Tuan R. C. M. Rayan *alias* R. C. Mahadeva Rayan.
3. Tuan Chan Yoon Onn.
4. Tuan Su Liang Yu.
5. Dr Chen Man Hin.
6. Tuan Lim Kit Siang.
7. Tuan Fan Yew Teng.
8. Dr S. Seevaratnam.
9. Tuan Walter Loh Poh Khan.
10. Tuan Peter Paul Dason.
11. Tuan Lim Cho Hock.
12. Dr A. Soorian.
13. Tuan Hor Cheok Foon.
14. Tuan Loh Jee Mee.
15. Tuan Richard Ho Ung Hun.
16. Tuan Chan Fu King.
17. Tuan Goh Hock Guan.

YANG TIDAK MENGUNDI

Tiada.

Rang Undang² di-bacha kali yang ketiga dan di-luluskan. (*Tepok*).

RANG UNDANG² (PINDAAN) (No. 2) PERLEMBAGAAN

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mengemukakan Rang Undang² yang bergelar Akta (Pindaan) (No. 2) Perlembagaan, 1971.

Menteri Pelajaran (Tuan Hussein bin Dato' Onn): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Bachaan kali kedua bila?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Pada petang ini juga.

Bachaan Kali Yang Kedua

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menchadangkan ia-itu Rang Undang² yang bernama Akta (Pindaan) (No. 2) Perlembagaan, 1971 di-bacha bagi kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk di-bahath.

Pada masa Jabatan Peguam Negara menjalankan kerja² menerbitkan perchetakan baharu Perlembagaan Persekutuan telah di-dapati ada beberapa kesalahan, ia-itu rujukan² yang tersilap serta lain² perkataan² yang

tertinggal, yang semua-nya berkehendakkan pindaan² kechil di-buat kapada Perlembagaan. Pindaan² itu ada-lah di-dapati dalam Fasal² Rang Undang² seperti berikut:

Fasal (2): Majlis Raja² dalam persidangan-nya yang ka-74 telah membuat ketetapan bahawa perkataan "His Highness" hendak-lah di-gantikan dengan perkataan "His Royal Highness" dan perkataan "Their Highnesses" di-gantikan dengan perkataan "Their Royal Highnesses" dalam Perlembagaan dan undang² bertulis yang lain. Pindaan ini tidak berlaku dalam naskhah Bahasa Malaysia yang telah di-chetak. Fasal (2) dalam Rang Undang² ini bertujuan untuk melaksanakan ketetapan ini di-dalam naskhah bahasa Inggeris.

Fasal (3): Akta (Pindaan) Perlembagaan, 1966 antara lain²-nya memasukkan satu syarat kapada Perkara 54 (1) yang bertentangan dengan Sekshen 8 dalam Jadual Ketujuh kapada Perlembagaan. Sungguh pun syarat itu menetapkan tempoh jawatan Ahli Dewan Negara yang di-lantek luar jangka itu hendak-lah 6 tahun mulai dari akhir tempoh 60 hari di-kira dari tarikh sah berlaku-nya kekosongan itu, Sekshen 8 dalam Jadual Ketujuh kapada Perlembagaan pula mensyaratkan bahawa tempoh jawatan bagi sa-saorang yang di-lantek itu menggantikan sa-saorang yang telah mati atau yang telah berhenti menjadi Ahli Dewan Negara sa-belum habis tempoh jawatan-nya, ia-lah sa-lama baki tempoh jawatan itu. Fasal (3) dalam Rang Undang² itu bertujuan untuk membetulkan syarat yang bertentangan itu dengan membuang semua perkataan yang tertera dalam syarat kapada Perkara 54 (1) sa-lepas perkataan "mana² perlantekan yang di-buat sa-lepas tempoh itu".

Fasal (4): Di-bawah Akta Mahkamah² Kehakiman, 1964 sa-saorang Hakim Mahkamah Tinggi yang telah di-naikkan ka-Mahkamah Persekutuan tiada berhenti menjadi Hakim Mahkamah Tinggi dengan sebab kenaikan pangkat-nya itu, tetapi Akta (Pindaan) Perlembagaan, 1966 menerangkan dengan tiada shak lagi bahawa sa-orang Hakim Mahkamah Tinggi yang telah di-lantek kapada Mahkamah Persekutuan hendak-lah berhenti menjadi Hakim Mahkamah Tinggi. Peruntukan ini terkandung dalam Fasal (10) Perkara 125 sa-bagaimana yang di-masokkan sa-bagai Akta (Pindaan) Perlembagaan, 1966. Oleh

yang demikian sa-sorang Hakim Mahkamah Persekutuan tidak boleh membicarakan kes² dalam Mahkamah Tinggi. Hakim² Mahkamah Persekutuan telah menyatakan kesanggupan mereka hendak membantu Hakim Besar dan Hakim² Mahkamah Tinggi, jika perlu dan apabila mereka ada kelapangan, terutama sa-kali membicarakan rayuan² sivil dan jenayah daripada Mahkamah² Rendah. Mereka tiada dapat membuat demikian kechuali fasal (10) Perkara 125 dalam Perlembagaan itu di-mansokhkan. Fasal (4) dalam Rang Undang² ini bertujuan hendak memansokhkan Fasal (10) Perkara 125 dalam Perlembagaan itu.

Fasal (5): Fasal (5) ini ia-lah bertujuan membetulkan kesilapan menggubal dalam Perkara 135 yang di-sebabkan oleh kemasokan dalam Akta (Pindaan) Perlembagaan, 1968 satu syarat bagi bunyi-nya, "sa-lepas Perkara 135" yang sa-patut-nya berbunyi, "sa-lepas Perkara 135 (1)". Ia juga bertujuan membetulkan satu rujokan yang tersalah dalam Fasal (3), ia-itu rujokan perenggan (e) Fasal (1) Perkara 132 oleh kerana satu kesilapan dalam Sekshen 53 (1) Akta Malaysia. Rujokan yang sa-benar-nya ia-lah perenggan (c).

Fasal (6): Fasal (6) ia-lah bertujuan hendak membetulkan satu kesalahan nahu bahasa Inggeris dalam Perkara 144 (5A). Pindaan ini tidak berlaku dalam naskhah yang telah di-buat dalam Bahasa Malaysia.

Fasal (7): Fasal (2) Perkara 159 Perlembagaan telah di-mansokhkan oleh Akta 25 tahun 1963. Fasal ini menguntokkan sa-perti berikut:

"(2) Tiada apa² jua pindaan kapada Perlembagaan ini boleh di-buat sa-belum Parlimen di-tubuhkan mengikut Bahagian 4, kechuali sa-bagaimana yang di-fikirkan perlu oleh Majlis Meshuarat Perundangan untuk menghapuskan apa² kerumitan dalam masa peralehan daripada chara peratoran Perlembagaan yang berkuatkuasa sa-belum sahaja Hari Merdeka kapada chara-peratoran yang diperuntokkan oleh Perlembagaan ini: tetapi mana² undang² yang di-buat menurut Fasal ini, melainkan jika di-mansokhkan terlebih dahulu, hendak-lah terhenti daripada berkuatkuasa apabila habis tempoh dua belas bulan mulai dari tarikh Parlimen mula² bersidang".

Parliamen, Dato' Yang di-Pertua, mula² bersidang pada 11hb September, 1959 dan dengan demikian Fasal ini tiada lagi berkuat-kuasa sa-lepas tarikh itu. Oleh itu rujokan dalam Perkara 159 (4) (c) mengenai

Fasal (2) yang telah di-mansokhkan dalam perkara ini boleh-lah di-sifatkan sa-bagai telah luput. Fasal 7 (a) dalam Rang Undang² ini bertujuan menghapuskan.

Pindaan dalam Fasal 7 (b) ada-lah untuk maksud menyamakan ta'arif.

Fasal (8): Tafsiran perkataan "meminjam" sekarang, yang terdapat dalam Perkara 160 Perlembagaan tiada chukup luas untuk memasokkan urusan² tertentu berkaitan dengan tanah, dengan mana wang di-terima oleh sa-buah negeri. Fasal 8 (a) hendak meluaskan tafsiran perkataan "meminjam" untuk memasokkan apa² perkiraan yang berkehendakkan pembayaran wang sa-belum tarikh kena di-bayar, apa² chukai, kadar, royalti, bayaran atau apa² bayaran lain. Pindaan ini juga membolehkan Kerajaan membuat perjanjian yang mensyaratkan Kerajaan membayar balek atau memulangkan apa² faedah yang telah di-dapati-nya di-bawah perjanjian itu.

Fasal 8 (b) bermaksud membetulkan kesilapan penggubalan yang dahulu.

Fasal (9): Fasal 9, Dato' Yang di-Pertua, ia-lah bertujuan hendak membetulkan satu kesalahan nahu Bahasa Inggeris dalam Perkara 162 (3). Pindaan ini tidak berlaku bagi naskhah dalam Bahasa Malaysia.

Fasal (10): Fasal (10), Dato' Yang di-Pertua, ada-lah bertujuan untuk menukarkan perbahasaan "Menteri Muda" kapada perbahasaan "Timbalan Menteri". Ada-lah di-fikirkan nama "Timbalan Menteri" lebih sesuai daripada nama "Menteri Muda" yang di-gunakan sekarang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mengemukakan.

Tuan Hussein bin Dato' Onn: Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

Dato' Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di-Pertua tidak banyak saya hendak berchakap dalam Majlis ini, chuma saya kurang puas hati lagi tentang penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri yang mengemukakan Rang Undang² (Pindaan) ini tentang perlu-nya penukaran nama Menteri Muda kapada Timbalan Menteri. Apa-kah keperluan itu berdasarkan kapada kurang sedap kalimah Muda yang ada di-situ, sedangkan mungkin nanti ada orang tua yang

menjadi Menteri Muda atau kalimah Timbalan itu lebih banyak kehormatan-nya dan dignity-nya daripada kalimah Muda.

Pada fahaman saya kalau sa-kadar hendak menyedapkan sebut sahaja, maka terlalu sulit atau menyusahkan benar-lah mengemukakan Pindaan ini sa-mata² kerana hendak menyedapkan sebut daripada Menteri Muda kepada Timbalan Menteri.

Saya perchaya barangkali maseh ada lagi alasan² yang lain dari segi kelichinan pekerjaan, atau kelichinan kerja yang mungkin akan di-dapati jika sa-kira-nya Menteri Muda di-tukar menjadi Timbalan Menteri. Kalau sa-kira-nya dari segi pekerjaan dan dari segi penghormatan tidak ada beza, saya rasa agak tidak begitu banyak untong mengubah nama Menteri Muda kepada Timbalan Menteri. Sekian.

Dr Tan Chee Khoon (Batu): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahathan ini dan saya chuma sentoh sedikit sa-banyak tentang dua perkara. Perkara yang pertama tentang Hakim Mahkamah Tinggi. Malang-nya Peguam Negara tidak mengambil kesempatan di-dalam pindaan ini untuk menambah Hakim Mahkamah Tinggi di-negeri kita. Tuan Yang di-Pertua, kami sedar Mahkamah Tinggi selalu kurang Hakim dan oleh sebab itu mengapa-kah Kerajaan tidak mengambil peluang pada masa ini untuk menambahkan Hakim Mahkamah Tinggi.

Perkara yang kedua, yang saya hendak sentoh telah di-sentuhkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Bharu Hulu. Saya saperti beliau ada-lah berpendapat bahawa perkataan Menteri Muda ada-lah lebih sesuai daripada perkataan Timbalan Menteri. Beliau berkata tadi barangkali jika sa-orang tua di-lantek sa-bagai Menteri Muda, maka perkataan ini tidak sesuai, tetapi, Tuan Yang di-Pertua, ini-lah . . . . .

Dato' Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak kata tidak sesuai. Saya kata mungkin barangkali pehak Kerajaan merasa tidak sesuai.

Dr Tan Chee Khoon: Terima kaseh. Ini menunjokkan, Tuan Yang di-Pertua, mengapa-kah perkara yang kecil ini sahaja, tetapi Kerajaan oleh sebab hendakkan pangkat besar, atau Menteri hendakkan pangkat besar hendak meminda Perlemba-

gaan kita. Pada pendapat saya Kerajaan ada sa-orang Menteri Muda kepada Jabatan Perdana Menteri sekarang; jika kita mengubah nama Menteri Muda dan menamakan jawatan itu Timbalan kepada Jabatan Perdana Menteri, maka ra'ayat barangkali tahu yang Kerajaan kita ada dua Timbalan Perdana Menteri.

Tuan Yang di-Pertua, itu-lah pendapat saya. Saya berharap Kerajaan jangan-lah mengubah nama Menteri Muda dan menggunakan Timbalan Menteri dan jangan-lah membawa pindaan yang saperti ini yang kecil sahaja untuk meminda Perlembagaan kita. Terima kaseh.

Tuan Tai Kuan Yang (Kulim Bandar Bharu): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun ada-lah menyokong Rang Undang² Akta (Pindaan) (No. 2) Perlembagaan Tahun 1971. Tetapi saya akan membawa beberapa perkara ka-perhatian Menteri yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, bagi pendapat saya negara kita ada-lah sangat kekurangan Hakim² dalam Mahkamah Tinggi. Selalu-nya banyak kes² yang sentiasa di-tangguh selama satu atau dua tahun. Perkara penangguhan ini selalu-nya membawa kesusahan kepada orang ramai yang sedang menunggu penyelesaian kes² mereka. Oleh sebab itu, saya menyokong penoh supaya banyak Hakim di-lantek di-dalam Mahkamah Tinggi dan lantekan itu hendak-lah di-selenggarakan dengan segera.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang kedua mengenai Jurubahasa Mahkamah juga sangat kekurangan di-Malaysia. Mithal-nya, di-kawasan saya Kulim atau Bandar Bahru hanya sa-orang Jurubahasa Mahkamah bahasa China. Ia di-tugaskan di-kawasan luar dan banyak masa telah di-buang di-dalam perjalanan dari satu tempat ka-satu tempat lain. Oleh kerana ini orang ramai terpaksa menunggu perkhidmatan-nya saperti membawa surat akuan, atau surat sumpah dan untuk membetulkan surat beranak. Oleh yang demikian, saya mengshorkan kepada Menteri yang berkenaan supaya menambahkan bilangan Jurubahasa² bukan sahaja di-tempat saya bahkan di-semua Mahkamah di-dalam Malaysia kita.

Tuan Yang di-Pertua, lagi satu di-dalam surat khabar ada tersiar berita yang mengatakan sa-orang wanita tidak di-beri menjadi sa-orang jury di-Mahkamah Tinggi. Mengikut

laporan berita ini sa-orang wanita yang telah di-lantek sa-bagai jury di-tolak oleh Hakim. Bagi pendapat saya yang di-tudoh ada berhak untuk menolak sa-orang jury yang telah di-lantek, tetapi boleh-kah sa-orang Hakim membuat demikian? Ada-kah undang² peratoran jury menetapkan hanya kapada laki² sahaja? Jika ada undang² yang menetapkan hanya orang laki² sahaja yang boleh di-lantek, bagaimana-kah siwanita ini di-lantek dan kemudian-nya di-tolak oleh Hakim. Tuan Yang di-Pertua, dunia moden ini dan juga negara kita yang membuat kemajuan ka-arrah kebebasan wanita, dan di-Dewan ini juga kita pun ada dua orang Ahli Yang Berhormat yang terdiri dari wanita dan sa-orang Menteri wanita.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: On a point of order dan juga untuk penerangan. Yang pertama Ahli Yang Berhormat itu berucap tidak kena-mengena langsung nampak-nya berkenaan dengan perkara ini; kalau di-biarkan bagini akan melarat² cherita-nya yang tidak kena-mengena langsung berkenaan pindaan ini.

Yang kedua, sa-bagai penerangan mengenai fasal jury itu berhabit dengan Criminal Procedure Code akan di-bawa, akan di-pinda pada masa Parlimen yang akan datang, lagi pun tidak kena-mengena dengan Perlembagaan ini. Itu-lah saya buat penerangan kapada-nya. Telah di-buat dan akan di-bawa ka-Parlimen ini dalam undang² Criminal Procedure Code yang tentu akan datang, tidak kena-mengena dengan Perlembagaan.

Tuan Yang di-Pertua: Saya sedar, tetapi kalau saya tegor sangat, panjang lagi ucapan-nya. (*Ketawa*).

Tuan Tai Kuan Yang: Tuan Yang di-Pertua, jadi saya fikir perkara ini berkenaan pindaan itu setakat ini-lah sahaja.

Tuan V. Veerappan (Seberang Selatan): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, in my humble opinion, although the Explanatory Statement to this Bill states it seeks to make a number of minor amendments and corrections to the Constitution, there is—I hope I am not wrong—more than meets the eye. For example, Clause 5 says “substitute (c) for (e)” —at first I could not even see the difference—but if you look at our Constitu-

tion, paragraph (c) in Clause (3) of Article 135 provides that—

“No member of any of the services mentioned in paragraphs (e), (f) or (g) of Clause (1) of Article 132 shall, without the concurrence of the Judicial and Legal Service Commission, be dismissed or reduced in rank or suffer any other disciplinary measure for anything done or omitted to be done in the exercise of a judicial function conferred on him by law.”

I think the framers of the Constitution must have had some reason for putting this provision in and (e) actually, I think, refers to the railway service in Article 132 and (c) is about the general public service of the Federation, that is, all the civil servants. There must have been some intention to protect because it is not any function but a “judicial function exercised by such officers. I believe, Mr Speaker, Sir, civil servants do exercise quite a great deal of judicial functions or quasi-judicial functions; for example, hearing an inquiry under the Land Acquisition Act and so forth. Therefore, I think if this protection is removed, they will be put in a rather precarious position. That is my humble opinion. I did not expect—Mr Speaker, I think you also did not expect—this Bill to be brought in today and our session cut short.

Now, the second matter is Clause 8 which is amending the meaning, the interpretation, of the word “borrow”. The word “borrow” has the following definition added,

“by entering into any agreement requiring payment before the due date of any taxes, rates royalties, fees or any other payments or by entering into any agreement whereby the Government has to repay or refund any benefits that it has enjoyed under that agreement.”

No doubt, it was the intention of the framers that the States should not borrow from anybody but the Federation and only from the Federation can they borrow, except in cases of short term loans which they can borrow from the banks. But here I think it was intended to defeat the case which was heard and settled in this country. That is the case involving the Kelantan Government and the Federal Government, if I am right. I believe that if the States are prevented from entering into any such agreement, the States would be deprived of putting up some projects which will be for the benefit of the people of those particular States. For example, if a State Development Corporation or something like that would like to put up a building and, say, somebody who has the money

were to put up a building—the State does not have the money and then allows him a period of time to collect the rents and after that that building becomes the State's own building—you cannot do it. Not only that, Mr Speaker, it also prevents the Federal Government from approving such a thing because the provision in the word "borrow" does not allow the Federal Government to even sanction such an arrangement and I think we all know that even some huge railways have been put up by private companies with their own capital and after some time the railway has become the Government's, become the people's. I think this is a very shortsighted amendment because if the definition had put in "that it cannot be done without the sanction of the Federal Government," then the Federal Government can exercise supervision, but here the Federal Government itself will have no power. I hope we can get a clarification. I hope I am wrong also (*Ketawa*).

Tuan Yang di-Pertua: Boleh kita berehat sakejap. Persidangan ini di-tempohkan selama 10 minit.

Persidangan di-tempohkan pada pukul 6.35 petang.

Persidangan di-sambong sa-mula pada pukul 7.00 malam.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat*)

PENGUMUMAN TUAN YANG DI-PERTUA

Tuan Yang di-Pertua: Terlebeh dahulu saya suka hendak membetulkan perhitongan undi² di-atas Bill yang mula² tadi. Ada sedikit kesilapan, di-atas perhitongan pada Bacaan Kali Yang Kedua. Kita dapati Yang Menyokong, 126; dan Yang Tidak Menyokong, 17. Yang sa-benar-nya, Yang Menyokong, 125; dan Yang Tidak Menyokong, 17—itu yang sa-benar-nya. Pada peringkat akhir Bacaan Kali Yang Ketiga, juga Yang Menyokong, 125; dan Yang Tidak Menyokong, 17.

RANG UNDANG² (PINDAAN) (No. 2) PERLEMBAGAAN

Bacaan Kali Yang Kedua

Perbahathan di-sambong sa-mula.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menjawab

tegoran yang di-bawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Bharu Hulu dan juga Ahli Yang Berhormat dari Batu, berkenaan dengan perubahan atau pindaan perkataan Menteri Muda kepada Timbalan Menteri. Perkataan Menteri Muda yang dahulu itu telah di-fikirkan dengan sa-halus²-nya, apakala Menteri² Muda kita keluar meshuarat di-luar² negeri, di-padati di-negeri² lain tidak pernah mengadakan huruf Menteri Muda, sama ada menggunakan Minister of State atau pun Timbalan Menteri. Dalam Meshuarat Antara Bangsa nampak-lah Menteri Muda kita yang bersamaan taraf dengan Timbalan Menteri atau pun Minister of State di-negeri lain merasa kechil di-pandang di-dalam Meshuarat Antara Bangsa. Memandangkan keadaan ini ada-lah lebih sesuai lagi perkataan Timbalan Menteri itu digunakan daripada Menteri Muda.

Tentang chadangan bantahan mengatakan kalau sa-orang Timbalan Menteri itu bekerja di-bawah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, kemudian ada pula perkataan Timbalan Perdana Menteri, akan menjadi kechoh. Pada pendapat saya tidak timbul sama sa-kali, kerana perkataan Timbalan Menteri kepada Perdana Menteri ada-lah sangat berlainan dengan perkataan Timbalan Perdana Menteri. Timbalan Menteri kepada Perdana Menteri ada-lah berlainan sa-kali daripada perkataan yang kita selalu gunakan Timbalan Perdana Menteri.

Berkenaan dengan bilangan hakim, kita telah membuat pindaan dalam Perlembagaan, dalam Undang² Hakim Mahkamah Tinggi daripada dua belas kepada lima belas orang.

Ada Ahli Yang Berhormat menyatakan khas-nya daripada Batu dan juga Ahli Yang Berhormat dari Kulim Bandar Bharu berkenaan dengan kekurangan Hakim Mahkamah Tinggi yang boleh di-lantek hingga lima belas orang, masa ini ada kekosongan sa-orang dua. Tindakan tentu-lah di-ambil tidak lama lagi bagi melantek untuk menggantikan dua tempat yang ada kekosongan di-Semenanjung Tanah Melayu ini.

Tujuan-nya kita hendak mengubah, meminda dan memberi kuasa kepada Hakim Mahkamah Persekutuan ia-lah dengan tujuan supaya di-beri kuasa boleh mendengar perkara² kes "civil and criminal" dan menguruskan arrears atau kes² kebelakangan yang tertinggal di-Mahkamah Tinggi. Ini-lah tujuan-nya berkenaan dengan Pindaan Perlembagaan ini.

Berkenaan dengan tegoran Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan, izinkan saya, Tuan Yang di-Pertua, menjawab-nya dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) It is clear here that Article 132 (e), under Public Services, refers to the railway service, but in Article 135 (3), it says "No member of any of the services mentioned in paragraph (e), (f) or (g) of Clause (1) of Article 132 shall, without the concurrence of the Judicial and Legal Service Commission be dismissed or reduced in rank or suffer any other disciplinary measure for anything done or omitted by him in the exercise of a judicial function conferred on him by law". It is clear that paragraph (e) is wrong or a misprint there. It must refer to (c) because of the words here—"No member of any of the services . . . shall be dismissed without the concurrence of the Judicial and Legal Service Commission for anything done or omitted by him in the exercise of a judicial function conferred on him by law." It is clear that members of (f) joint public services of either Federal or State (g), the public service of each State [(e) mentions the railway service], and (c), the general public service, are intended to be covered here. It is clear that Article 153 (3) mentions officers of those three services which exercise such powers; for example, District Officers and Assistant District Officers who are given the power to try cases as Second Class Magistrates and other things. If such an officer is to be dismissed or reduced in rank, it cannot be done only by the Public Services Commission but it must be with the concurrence of the Judicial and Legal Service Commission. But the railway service which comes under Article 132 (e) has nothing to do with judicial function. So, (e) clearly refers to (c), which is the general public service of the Federation. I hope that it is very clear to the Honourable Member for Seberang Selatan.

As regards the meaning of the word "borrowing", the object of this amendment is just to tighten the meaning of "borrowing". The meaning remains as it is, but the Honourable Member is very right in that as a result of the Kelantan case, which was heard in the Federal Court, we have to amend the definition "borrowing" so as to make it clear that in future such a method of borrowing is clearly not in accordance with what is really required by the Article in the

Constitution. There is no other implication involved in that case. Terima kaseh, Tuan Yang di-Pertua.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan.

Dewan berbelah-bahagi: Yang Bersetuju 107; Yang Tidak Bersetuju, Tiada: Yang Tidak Mengundi, 10.

BERSETUJU

1. Tun Haji Abdul Razak bin Dato' Hussein.
2. Tun Dr Ismail bin Dato' Haji Abdul Rahman.
3. Tun Tan Siew Sin.
4. Tun V. T. Sambanthan.
5. Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir.
6. Tuan Mohamed Khir Johari.
7. Tan Sri Temenggong Jugah anak Barieng.
8. Tan Sri V. Manickavasagam.
9. Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi.
10. Tuan Abdul Ghafar bin Baba.
11. Dato' Haji Abdul Ghani Gilong.
12. Tuan Lee Siok Yew.
13. Dato' Hamzah bin Dato' Abu Samah.
14. Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim.
15. Tuan Hussein bin Dato' Onn.
16. Dato' Ong Kee Hui.
17. Tuan Abdul Taib bin Mahmud.
18. Tuan Ali bin Haji Ahmad.
19. Dato' Abdul Samad bin Idris.
20. Tuan Lee San Choon.
21. Y.M. Tengku Ahmad Rithaudeen bin Tengku Ismail.
22. Tuan Mohamed bin Yaacob.
23. Y.T.M. Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj.
24. Tun Datu Haji Mustapha bin Datu Harun.
25. Dato' Haji Abdul Rahman bin Ya'kub.
26. Tuan Musa bin Hitam.
27. Dato' Syed Nasir bin Ismail.
28. Tan Sri Syed Jaafar bin Hasan Albar.
29. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid.
30. Puan Bibi Aishah binti Hamid Don.
31. Tan Sri Haji Nik Ahmed Kamil.
32. Tuan Peter Lo Su Yin.
33. Dr Awang bin Hassan.
34. Tuan Chan Siang Sun.
35. Y.A.M. Tunku Abdullah ibni Almarhum Tuanku Abdul Rahman.
36. Tuan Haji Abdul Rashid bin Haji Jais.
37. Dato' Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar.
38. Dato' Dr Haji Abdul Aziz bin Omar.
39. Tuan Tan Cheng Bee.
40. Tuan Azahari bin Md. Taib.

41. Tuan Ajad bin O. T. Oyong.
42. Tuan Hanafiah Hussain.
43. Tuan Chen Ko Ming.
44. Tuan Tajudin bin Ali.
45. Tuan Haji Ahmad bin Said.
46. Tuan Mohd. Chik Johari Majakil.
47. Tuan Shariff Ahmad.
48. Wan Abdul Kadir bin Ismail.
49. Tuan Mohamed bin Rahmat.
50. Tuan Mohamed bin Ujang.
51. Tan Sri Khaw Kai Boh.
52. Dato' Engku Muhsein bin Engku Abdul Kadir.
53. Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu.
54. Tuan Haji Ahmad bin Arshad.
55. Tuan Ramli bin Omar.
56. Dr Sulaiman bin Mohamed Attas.
57. Dato' Pengarah Banyang anak Janting.
58. Tuan Soh Ah Teck.
59. Tuan Haji Mohamed Yusof bin Mahmud.
60. Tuan James Stephen Tibok.
61. Tuan Seah Teng Ngiab.
62. Tuan Mohd. Arif bin Salleh.
63. Tuan Mohd. Tahir bin Abdul Majid.
64. Chegu Baudi bin Unggut.
65. Tuan Othman bin Abdullah.
66. Tuan Joseph Unting anak Umang.
67. Tuan Lee Seck Fun.
68. Wan Mokhtar bin Ahmad.
69. Pengiran Tahir bin Pengiran Petra.
70. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar.
71. Tuan Sulaiman bin Bulon.
72. Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail.
73. Tuan Haji Shafie bin Abdullah.
74. Tuan Tiah Eng Bee.
75. Tuan Mohd. Salleh bin Dato' Panglima Abdullah.
76. Tuan Sulaiman bin Haji Taib.
77. Tuan Ahmad bin Haji Ithnin.
78. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Hussin.
79. Tuan Latip bin Haji Idris.
80. Dr Mohamed bin Taib.
81. Tuan Lim Pee Hung.
82. Tuan Hussain bin Haji Sulaiman.
83. Dato' Pang Tet Tshung.
84. Dr Chu Chee Peng.
85. Raja Nong Chik bin Raja Ishak.
86. Tuan Ting Ming Kiong.
87. Tuan Mohd. Nor bin Md. Dahan.
88. Tuan Yeh Pao Tzu.
89. Tuan Haji Ahmad Damanhuri bin Haji Abdul Wahab.
90. Tuan Bojeng bin Andot.

91. Tuan Thomas Gabriel Selvaraj.
92. Tuan Mohammad Said bin Keruak.
93. Tuan Tai Kuan Yang.
94. Tuan Buja bin Gumbilai.
95. Dato' James Wong Kim Min.
96. Tuan Edmund Langgu anak Saga.
97. Dr Lim Chong Eu.
98. Dr Tan Chee Khoon.
99. Tuan Stephen Yong Kuet Tze.
100. Tuan V. Veerappan.
101. Tuan Khoo Peng Loong.
102. Tuan Mustapha bin Hussain.
103. Tuan Tibuoh anak Rantai.
104. Tuan Luhut Wan.
105. Tuan Awang Bungsu bin Abdullah.
106. Tuan Ng Hoe Hun.
107. Tuan Sinyium anak Mutit.

YANG TIDAK BERSETUJU

Tiada.

YANG TIDAK MENGUNDI

1. Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah *alias* H. Y. Rawa.
2. Dato' Haji Mohamed Asri bin Haji Muda.
3. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah.
4. Tuan Nik Abdul Aziz.
5. Tuan Abu Bakar bin Umar.
6. Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad.
7. Tuan Muhammad Fakhruddin bin Haji Abdullah.
8. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus.
9. Tuan Hashim bin Gera.
10. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh.

Rang Undang² di-bachakan kali yang kedua dan di-serahkan kepada Dewan sa-bagai Jawatan-kuasa.

Dewan bersidang sa-bagai Jawatan-kuasa.

Rang Undang² di-timbangan dalam Jawatan-kuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan* Jawatan-kuasa)

Fasal 1 hingga 10—

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus (Dungun): Tuan Pengerusi, saya hendak minta supaya pehak Kerajaan menggantikan cha-dangan-nya, ia-itu . . . . .

Tuan Pengerusi: Ada beri kenyataan hendak membuat pindaan apa?

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Saya minta pehak Kerajaan menchadangkan!

Tuan Pengerusi: Ta' boleh! Kalau ta' ada kenyataan terlebih dahulu, ta' boleh!

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Saya minta pehak Kerajaan meminda kepada . . .

Tuan Pengerusi: Kalau hendak pinda itu, hendak-lah beri kenyataan sa-hari terlebih dahulu!

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Itu chadangan saya, Tuan Pengerusi. Ini saya minta Kerajaan meminda-nya.

Tuan Pengerusi: Oh! minta Kerajaan meminda?

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Ya!

Tuan Pengerusi: Ta' boleh, kata-nya (*Ketawa*).

Fasal 1 hingga 10 di-perintah menjadi sa-bahagian daripada Rang Undang².

Meshuarat bersidang sa-mula.

Bachaaan Kali Yang Ketiga

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mema'alumkan bahawa suatu Akta (Pindaan) (No. 2) Perlembagaan, 1971, telah di-timbangkan dalam Jawatan-kuasa dan telah di-persetujukan. Saya mohon menchadangkan, ia-itu Rang Undang² ini di-bachakan kali yang ketiga dan di-luluskan sekarang.

Menteri Muda Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan.

Dewan berbelah-bahagi: Yang Bersetuju, 105; Yang Tidak Bersetuju, Tiada; Yang Tidak Mengundi, 10.

YANG BERSETUJU

1. Tun Haji Abdul Razak bin Dato' Hussein.
2. Tun Dr Ismail bin Dato' Haji Abdul Rahman.
3. Tun Tan Siew Sin.
4. Tun V. T. Sambanthan.
5. Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir.
6. Tuan Mohamed Khir Johari.

7. Tan Sri Temenggong Jugah anak Barieng.
8. Tan Sri V. Manickavasagam.
9. Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi.
10. Tuan Abdul Ghafar bin Baba.
11. Dato' Haji Abdul Ghani Gilong.
12. Tuan Lee Siok Yew.
13. Dato' Hamzah bin Dato' Abu Samah.
14. Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim.
15. Tuan Hussein bin Dato' Onn.
16. Dato' Ong Kee Hui.
17. Tuan Abdul Taib bin Mahmud.
18. Tuan Ali bin Haji Ahmad.
19. Dato' Abdul Samad bin Idris.
20. Tuan Lee San Choon.
21. Y.M. Tengku Ahmad Rithaudeen bin Tengku Ismail.
22. Tuan Mohamed bin Yaacob.
23. Y.T.M. Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj.
24. Tun Datu Haji Mustapha bin Datu Harun.
25. Dato' Haji Abdul Rahman bin Ya'kub.
26. Tuan Musa bin Hitam.
27. Dato' Syed Nasir bin Ismail.
28. Tan Sri Syed Jaafar bin Hasan Albar.
29. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid.
30. Puan Bibi Aishah binti Hamid Don.
31. Tan Sri Haji Nik Ahmed Kamil.
32. Tuan Peter Lo Su Yin.
33. Dr Awang bin Hassan.
34. Tuan Chan Siang Sun.
35. Y.A.M. Tunku Abdullah ibni Almarhum Tuanku Abdul Rahman.
36. Tuan Haji Abdul Rashid bin Haji Jais.
37. Dato' Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar.
38. Dato' Dr Haji Abdul Aziz bin Omar.
39. Tuan Tan Cheng Bee.
40. Tuan Azahari bin Md. Taib.
41. Tuan Ajad bin O. T. Oyong.
42. Tuan Hanafiah Hussain.
43. Tuan Chen Ko Ming.
44. Tuan Tajudin bin Ali.
45. Tuan Haji Ahmad bin Said.
46. Tuan Mohd. Chik Johari Majakil.
47. Tuan Shariff Ahmad.
48. Wan Abdul Kadir bin Ismail.
49. Tuan Mohamed bin Rahmat.
50. Tuan Mohamed bin Ujang.
51. Tan Sri Khaw Kai Boh.
52. Dato' Engku Muhsein bin Engku Abdul Kadir.
53. Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu.
54. Tuan Haji Ahmad bin Arshad.
55. Tuan Ramli bin Omar.

56. Dr Sulaiman bin Mohamed Attas.
57. Dato' Pengarah Banyang anak Janting.
58. Tuan Soh Ah Teck.
59. Tuan Haji Mohamed Yusof bin Mahmud.
60. Tuan James Stephen Tibok.
61. Tuan Seah Teng Ngiab.
62. Tuan Mohd. Arif bin Salleh.
63. Tuan Mohd. Tahir bin Abdul Majid.
64. Chegu Baudi bin Unggut.
65. Tuan Othman bin Abdullah.
66. Tuan Joseph Unting anak Umang.
67. Tuan Lee Seck Fun.
68. Wan Mokhtar bin Ahmad.
69. Pengiran Tahir bin Pengiran Petra.
70. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar.
71. Tuan Sulaiman bin Bulon.
72. Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail.
73. Tuan Haji Shafie bin Abdullah.
74. Tuan Tiah Eng Bee.
75. Tuan Mohd. Salleh bin Dato' Panglima Abdullah.
76. Tuan Sulaiman bin Haji Taib.
77. Tuan Ahmad bin Haji Ithnin.
78. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Hussin.
79. Tuan Latip bin Haji Idris.
80. Dr Mohamed bin Taib.
81. Tuan Lim Pee Hung.
82. Tuan Hussain bin Haji Sulaiman.
83. Dato' Pang Tat Tshung.
84. Dr Chu Chee Peng.
85. Raja Nong Chik bin Raja Ishak.
86. Tuan Ting Ming Kiong.
87. Tuan Mohd. Nor bin Md. Dahan.
88. Tuan Yeh Pao Tzu.
89. Tuan Haji Ahmad Damanhuri bin Haji Abdul Wahab.
90. Tuan Bojeng bin Andot.
91. Tuan Thomas Gabriel Selvaraj.
92. Tuan Mohammad Said bin Keruak.

93. Tuan Tai Kuan Yang.
94. Tuan Buja bin Gumbilai.
95. Dato' James Wong Kim Min.
96. Tuan Edmund Langgu anak Saga.
97. Dr Lim Chong Eu.
98. Dr Tan Chee Khoon.
99. Tuan Stephen Yong Kuet Tze.
100. Tuan Khoo Peng Loong.
101. Tuan Mustapha bin Hussain.
102. Tuan Tibuoh anak Rantai.
103. Tuan Luhath Wan.
104. Tuan Awang Bungsu bin Abdullah.
105. Tuan Ng Hoe Hun.

YANG TIDAK BERSETUJU

Tiada.

YANG TIDAK MENGUNDI

1. Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah *alias* H. Y. Rawa.
2. Dato' Haji Mohamed Asri bin Muda.
3. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah.
4. Tuan Nik Abdul Aziz.
5. Tuan Abu Bakar bin Umar.
6. Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad.
7. Tuan Muhammad Fakhruddin bin Haji Abdullah.
8. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus.
9. Tuan Hashim bin Gera.
10. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh.

Rang Undang² ini di-bacha kali yang ketiga dan di-luluskan.

Tuan Yang di-Pertua: Meshuarat di-tanggohkan sa-hingga pukul 2.30 petang, hari Selasa, 9hb Mach, 1971.

Dewan di-tanggohkan pada pukul 7.30 malam.